

விரைவில்
வருகிறது

T.R.மஹாலிங்கம்
குமார் நுக்மணி
T.R.ராமச்சந்திரன்
K. மஹாதேவன்
- பேபி கமலா -
- கிருஷ்ணன் -
- மதுரம் -

பாகத்

ஸ்ரீ
வள்ளி

டைரக்டர்: AV. எம்ய்யப்பன் & A.T. கிருஷ்ணஸ்வாமி.

சென்னை 1945

சென்னை 1945

பக்கம் 41 இதழ் 34	1945 ஏப்ரல் 1	பக்கம் 42 மார்ச் 19
எல்லா சேதி!	...	...
திருச்சிற் சித்திரம்	...	...
விருக்கு வாயேற்பு!	...	...
பெரிய கட்டுக்கள்	...	...
ஆகாச வேடி	...	...
வானவாழ்வாரம்	...	...
விவகாரமிக் சபதம்	...	...
பாசமும் தருமமும்	...	...
தெய்வம் சிறி	...	...
படித்துப் பார்!	...	...
பாப்பா மணி	...	...
காலகேசுபம்	...	...
கண்டாக்கள் சரணம்!	...	...
நயிருக்கு நோயல் பரிசு	...	...
யார் நோயுப்பாணி?	...	...
"அட கழுதை, நீயா!"	...	...

"கல்கி" சம்பந்தம் செய்யும் கதைகளில் உண்மை போன்றவை, சம்பவங்களும் உண்மையே.

இந்தியாவிலும் அங்க நாடுகளிலும் தனி உலகத்தில் மற்ற எல்லா பாகங்களிலும் தற்சமயம் 'பெரியோர், சிவகோ' என்று மலையாளத்தில் மலையாளம் குறித்து மூலம் செய்து வருகின்றனர். அந்த மலையாளம் கதைகளோடு மலையாளம் அந்தந்த நாடு பிரதிநிதிகள் என்று உடனடியாகப் போட்டுக்கொண்டு போகலாம், என்னவென்று நினைக்கலாம் என்று செய்து வருகிறார்கள்.

ஆனால், தமிழ்நாட்டில் மாதிரி அம் மலையாளம் குறித்து வாருக்கும் உதாரணம் இதுவரையில் தெரியவில்லை. இந்தியாவின் பிரதிநிதிகள் என்று எல்லா நாடுகளும் செய்து போட்டு அனுப்பியிருப்பது பிரதிநிதிகளுக்குக்கூட அங்கங்கே உதாரணம் இதுவரையில் தெரியவில்லை.

சம்பந்தமாக நோக்கி உதாரணத்தை உண்டாக்கலாம் என்று உத்தேசித்துடன், மேற்படி மலையாளத்தில் நோக்கி ஒரு விதிக் கட்டுகையை இந்த இந்த அட்டைமேல் வெளியிடுகிறோம்.

ஆனால்! சம்பந்தப்பட்ட மலையாளிகள்! அதற்கு வரிசையாக நிதும்போட்டார்கள் தான் பாருங்கள்!

அப்படி பார்த்த பிறகு, உதாரணமாக வேற்றுக் இடத்தில் சில விவகாரங்கள் கொடுக்கலாம்:—அமெரிக்காவின் மேற்குக் கடற்கரையில் மிகப் பெரிய நகரமும், மிகப் பெரிய துறைமுகமும் இதுதான். மோத்தம் சிவகோத்தம் சேதித் தெய்வமே நட்டு மக்கள் இந்தநாடு வாழ்கிறார்கள்.

செய்யலாம், இந்தநாடு சோதனை செய்ய ஆதாரம், படத்தில் உண்மை பகுதிகளில், எல்லா வகிலும் இடந்தான்!

இன்னமும் உதாரணம் உண்டாக்கலாம் வேற்றுக், தனது பாரதநாட்டு மலர் உதாரணம் வேறு வேறு உதாரணம் வரவேற்று உபசரித்த நாம் இது என்னவா நினைவு கூர்ந்து, கொஞ்சம் டிட்டாயிம் உதாரணம் படுங்கள்!

பகுதி 4 }

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று குறிப்பிட்டு, பாராதிபர் {

பாராதிபர் { திசு 24

என்ன சேதி?

பங்குனி உத்திரம்

இலங்கையி் வீடுக்கு இலங்கை வகையில் பரையுள்ள தமிழ் மக்கெல் லாம் ஒரு நாடி. ஒரு இளம் என் றும் ஒருமைப்பாடும் ஒற்றுமை யுணர்ச்சி யும் உண்டாவதற்குக் காரணமாப் பிடுக்கு வருவதற்குக் இரு பெரும் மகாகவிகள். ஒருவர் பாரதியார்; இன் னொருவர் கம்பர். இவ்விருவருடைய திரு நாடையும் தமிழர் உள்ள இடங்கலி யெல்லாம் கொண்டாடும் வழக்கம் சில காலமாய் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பாரதியார் திருவிழா விஷயத்தில் அவ ருடைய பித்த நாளைக் கொண்டாடு வதா, இறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதா என்ற தகராறிலும் எல்லா இடங்களி லும் ஒரே மையத்தில் விழா நடப்ப தில்லை. கம்பர் விஷயத்திலோ, மேற் கண்ட விதமான தகராறுக்கு இட மில்லாமல் அவர் இராமாயணம் பரடி. அரங்கேற்றிய பங்குனி உத்திரத் திரு விளையில் விழாக் கொண்டாடுவ தென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது காரணமாக, பங்குனிமாதம் பிறந்ததோ இல்லையோ நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் கம்பர் விழா அழைப்பிதற்குக் வந்து குவித்து கம் மைத் தினை அடித்துவிடுகின்றன.

தமிழ் நாட்டில்

கம்பர் பிறப்பதற்குக் கொடுத்த வைத்திருந்த தோழந்தாயில், சென்ற சில வருஷங்களாகச் சிறப்பாகக் கம்பர் விழா கொண்டாடப்பட்டு வருவது போல, இல் வருஷமும் மார்ச் மாதம் 28-30 தேிகளில் கொண்டாடப் பட்டதை வந்திது மிழ்வினோம். இந்த முயற்சானத் திருவிழாவில் தமிழ்ப் பாராதிபர் திருவாரர் டி. பி. பிஷ்டசி கந்தரம் பிண்டி அவர்களும், தமிழன்பர்

ஸ்ரீ தோ. மு. பால்கரத் தொண்டை மார் அவர்களும், சும்பகோணம் டாக்டர் மகாலிங்கம்பர், குற்றுவம் ஸ்ரீ சோமபாண்டு முதலியோர்களும் ஈடுபட்டு நடத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஏதேனும் ஒரு வருஷம் காரைக்குடி யில் கம்பர் விழா கடைபெறவில்லை யென்றால்தான் அதிசயமே யொழிய, இவ்வருஷமும் நடத்ததானது சொல்லு வதில் விஸ்ப்பு ஒன்றும் இல்லை. அதிலும், ஸ்ரீ சா. கணேசன் அவர்கள் இவ்வரு ஷம் சிறைக்கு யெனியில் இருக்கும் போது கேட்கவேண்டுமா? 28-ம் தேதி முதல் 29-ம் தேதி வரை, காரைக்குடி தமிழன்பர்கள் நாறு நாள் கம்பகரத் கொண்டாடினார்கள். கம்பகரத் துக் கொண்டு உத்தரவினார்கள் என்று சொன்னாலும் தவறில்லை. காமக்கல் கவிஞர் ஸ்ரீ சாமயிங்கம் பிண்டி, சாங்கசெய் கையாபுரிப் பிண்டி முதலிய பல கம்பனின் அன்பர்கள் காரைக்குடி விழாவில் ஈடுபட்டார்கள்.

சென்னை நகரில்

சென்ற வருஷம் சென்னை நகரில் நடத்த கம்பர் திருவிழா, புலனும் இடிபு லாக முடிந்த விஷயம் நேயர்களுக்கு சிலையு இருக்கலாம். அதற்காகச் சென்னைத் தமிழன்பர்கள் இந்த வருஷம் கம்பர் விழாக் கொண்டாடுவதை சிறத்தியிடவில்லை. சென்ற வருஷத் தைக் காட்டிலும் விமரிசையாக மார்ச் 28-ம் தேதி முதல் ஏப்ரல் 1-ம் தேதி வரை விழாக் கொண்டாடப்படுகிறது. ஏப்ரல் 1-ம் தேதி சென்னை நகரின் இரண்டாவது கம்பர் மகாபாண்டு ஸ்ரீ திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் தலைமையில் கடைபெறுகிறது. கம்பர் கம்பந்தமான கலைக் கண்காட்சி யொன்றும் சிறப்பாக நடத்துகிறார்கள்.

வீரமூக்கு வரவேற்பு!

சேர்க்கை விடுதலை வாங்கு வகுறோது!

சேர்க்கை போகக்கூட மீண்டும் அடைத்து அதுபவிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தினால் தேவர்களின் தாக்கம் ஐயம் சோட்டுகிறது!

அவர்களுக்கும் சேர்க்கைத்துக்குத் திரும்பிப் போகப் போவாண்பதும் தான் உத்தேசித்து மூட்டை முடிக்க கிடைக்கட்டைத் தொடங்கிவிட்டார்கள்!

“புறப்படுங்கள்!” என்று தந்தி ஏப்போது வரும் என்பதாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

பிழைய புரண காலத்துத் தேவர்களைப் பற்றியோ, அவர்களுடைய சேர்க்கைத்தைப் பற்றியோ தாம் சொல்ல வரவில்லை.

இந்தக் காலத்து வெள்ளைத் தேவர்களையும் அவர்களுடைய சேர்க்கைத்தைப் பற்றியுத்தாம் சொல்கிறோம்.

பர்மா, மலாய் முதலிய நாடுகளை இந்தக் காலத்து ஆங்கிலே—ஸாக் ஸன் தேவர்களின் ‘சேர்க்கை’ என்று சொல்வது பிரசித்தம்.

மேற்படி பர்மா—மலாய் சேர்க்கைத் தின் விடுதலைதான் இப்போது துரிதமாக தடைபெற்று வருகிறது.

ஆகவே; சென்ற வரத்தில் மாதந்தே ததரம் விடுதலையாகிவிட்டது!

அடுத்தாற்போல் சங்களுக்குப் பரவ வேண்டியதுதாம்; சங்களைப் பிடித்து விட்டால், அப்பறம் சிங்கப்பூர்-பிளூய் குக்குப் போக எத்தனை தாளாகும்? என்பதான் ஐப்பாவியர் முட்டுச் சண்டைக்காரிகளாக விருத்தானம், சங்களைவிடுத்து சிங்கப்பூருக்குப் போக ஆறு மாதத்துக்குமேல் ஆகாது!

ஆகவே, சேர்க்கைத்துக்கு ஜே! மூன்று வருஷத்துக்கு முன்னும் சேர்க்கைத்தைக்காவி செய்துவிட்டு ஒடிப்போன தேவர்களுக்கு ஜே! அவர்கள் திரும்பச் சேர்க்கைத்துக்கு வந்து போகும் காலம் அதிக தூரத்தில் இல்லை!

முதலாவதற்கே தேவர்களுக்குக் குள் அடிக்கடி வுத்தம் மூலமுதலானது. சில சமயம் தேவர்களின் கை தாழ்த்திப்பதும் அவர்களைக் கை ஒப்பி யிருப்பதும் உண்டு. அம்மாதிரி எத்தப்பயங்களில், மனித சேர்க்கைதைச் சேர்த்த வீர புருஷர்கள் தேவர்களுடைய உதவிக்குச் சென்று அவர்களைத் தோற்கடித்ததாகப் புரணங்களில் படித்திருக்கிறோம். தேவர்களுடைய வுத்தத்தில் அவர்களை வென்று சேர்க்கைத்தை அவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றித் தேவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு மனிதனாகத் துக்குத் திரும்புவதை வீரர்களையே தவிர, தவஞ்செய்யன், துஷ்யந்தன், புருருவன் முதலியோரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அத்தகைய வீர பரம்பரையில் பிறந்த இந்தக் காலத்து இந்தியர்களும் அநேகித மான சேனையை இத் தாளில் செய்கிறார்கள். பர்மா, மலாய் முதலிய சேர்க்கை பூமிகளை அவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றித் தேவர்களிடம் ஒப்படைக்க உதவி செய்து வருகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட உதவியில் நமது சென்னை மாகாணம் முன்னணிவில் நின்று வருகிறது என்பதை யறிவ தாக்குக் குறுகலம் உண்டாகிறது.

பர்மா வுத்தத்தில் நமது மதராஸி வீரர்கள் முன்னணிவில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் குறித்து நாம் குறுகலம் அடைகிறோம் என்றும் நாம் சொன்னும்போது, வேறுகையாகவோ வஞ்சப் புகழ்ச்சியாகவோ குறுகலம் அத்தத்துடனே சொல்லவில்லை. பட்ட வுத்தத்தானால் உண்மையைப் பட்ட வுத்தத்தானால் தெரிவிக்கிறோம்.

ஆம், நமது மதராஸி வீரர்கள் பர்மாய் போரில் முன்னணியிலேதான் இருந்து வருகிறார்கள். இதைக் குறித்து முன்னம் ஒரு நடவை சென்னைக் கவர்னர் அத்தாட்டித்திருக்கிறார். சென்ற வரத்தில், மீண்டும் வுத்தகாலத்திலிருந்து மதராஸி பயனியர் படை வீரர்களையும் அவர்களுடைய திறமையையும் புகழ்த்து பாராட்டிச் செய்து வந்திருக்கிறது.

புத்தத்தில் பெரும்படை முன்னேறுவதற்கு முன்னும், பாண்டமயக் செய்பனிடஞ் கொண்டு முன்னும் போகும் மகன்மயப் பகுதிக்கு 'பயனியக்கம்' என்றும் 'சம்பந்தம் அண்டி மகன்கம்' என்றும் பெயர் வழங்குவதென அசைவத்தின் உண்மையாகக் காட்டினும் பாண்ட செய்பனிடம் இந்த முன்னணிப் படை வீரர்களுக்கு அதிகத்திறமையும் சமர்த்திவரும் அணிச்சாரும் வீரமும் வேண்டும். அவர்களுக்கு இஞ்சினீரிக் வேலையும் ராஜ்யோ வேலையும் தக்க கொண்டு முதலிய பல வேல்களும் தேர்த்திறக்க வேண்டும். இவ்வையுடன், துப்பாக்கியை உபயோகப்படுத்தவும் தேர்த்திறக்க வேண்டும். திமசென்று வந்து தாக்கும் எதிரிகளை எதிர்த்துச் சமரஸிக்கும் சகசரமும் வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட திறமையும் வீர சகசரமும் தேவையான முன்னணிப் படைகளில், தாறு மதாரை வீரர்கள் யுத்தப் பெரு விரைநுதிசூர்கள் என்பது சென்னை மாகாணத்துக்குக் கொண்டுவரணிக்கும் விஷயமே யாதும்.

இதுமட்டுமல்ல, சில காரணங்கள்
மேலும் மக்களாற்றதற்கு இருந்துவந்த
ஒரு அமைப்பைப்பற்றி இந்த யுத்தத்
திருப்போது தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

இந்திய மாகாணங்களில் 'போர்த் குணம்' படைத்த மாகாணங்கள்' என்றும், 'போர்த் குணம் இல்லாத மாகாணங்கள்' என்றும் பிரித்திருந்தார்கள். சாளுபுரம், பஞ்சாப் முதலிய மாகாணங்களிலேதான் வந்ததற்கு நாயக்கள வீரர்கள் உண்டு என்று சொல்லப் பட்டு வந்தது. வங்காளம், சென்னை முதலிய மாகாணங்களில் உள்ள குதளங்கள் போர்த் தொழிறுக்குத் தகுதி வற்றவர்கள் என்று கருதப்பட்டார்கள்.

மேற்படி நினைவை மேலும் வலு
வருத்ததில் அடியோடு மறவிட்டது.
இத்தகைய கைவலத்தில் மதாஸ்கினின்
சான்றிக்கடை நம்பவும் முடியாதபடி
உயர்ந்துவிட்டது!

சென்ற 1944-ம் வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் இந்தியச் சர்க்காரின் மொத்தம் சுமார் 17 லட்சம் வீரர்கள் இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்வரும் மிகுத ஸ்திரீகளைக் கணக்கிட்டு வருவது:

பஞ்சாயத்	5,05,000
செய்தியை	3,42,000
தொகுப்பு மாதிரியாக	2,28,000
பஞ்சாயத்	1,01,000
மாதிரியாக	1,00,000

இங்ஙனம், இந்தியாவில் பஞ்சாயத்து அடுத்தபடியாகச் சென்ற மாகாணத் திருநாள் விரும்பும் வீதங்களும் அதிகமென்று இந்த யுத்தத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டு விட்டது. மேலே சொகுத்திருப் பது சென்ற 1944-ம் வருஷம் ஐக்கிய மாகாணத்து, சென்ற ஓர்வது மாதத் தின் சென்ற வீதங்களின் நேரண இங்ஙனம் பெருகத் தந்தமையம் இந்திய ஸைன்யத்தின் எல்லாப் வீதங்களிலு மாகக் கமாட் தானது விட்டப் பதாவி வீதம் இருந்து வருகிறது.

மீட்டர்மேட்டினை சீர்ப்படுத்து விட்டதையும், கைசராய் வேலுச் சேனாக்குப் போலீசுப்பதையும், ஐரோப்பானிக் புத்தம்முடிவடைபய் போவதையும், அதையும் இத்தையும் சேர்த்துப் பரீட்சிக்குப் போது ஐப்பானிய புத்தம் வெகு சீக்கிரத்தில் இன்னும் கடுமையாகுமென்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆறு மாதத்தினோ, ஒரு வருஷத்தினோ, அல்லது ஒன்றரை வருஷத்திற்காறோ, ஐப்பான் புத்தம் முடிவடைபய்போது மேற்படி தாணா ஸ்டீம் மதராஸி வீரர்களும் அவரவர்களுடைய சேந்த ஸ்கூக்குத்திலும்பி வருவார்கள். அவர்களை நாம் எப்படி வரவேற்கப் போகிறோம்? அவர்களுக்கு எத்தனையா வரவேற்பு அளிப்பது? அவர்களுடைய விஷயத்தில் சென்னை மாகாணப் பொது ஜனங்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்?

உயித்துக்குத் துணித்து போர் முனைக் குச் சென்று திரும்பிய வீரர்கள் என்று அவர்களைப் பாராட்டி வரவேற்கப் போகிறோமா, அல்லது தீர்க்க வேர னாவே இன்றாத குறுகிய புத்தியுடைய னை அரசியல் தீரமுக்கன் சொக் கதைப் போல், 'வாழ்த்துக் கொற்று வீரர்கள்' என்றோ, 'அரிசிப்பட்டானம்' என்று சொல்லி, அவர்களையும் அவ மதித்து தம்மையும் அவமானம் படுத் திக் கொள்ளப் போகிறோமா?

தான்வத்தின் சேர்த்து போக்குகளைக்
குத் சென்றிருக்கும் நமது வீர சகோ
தரிகளை 'வெற்றிச் சேர்த்துக்கா'ய்
பட்டாளத்தின் சேர்த்துக்கா' என்னு
மென்வது அநீதி, அத்துடன் பெரும்
மடவா என்ன நாம் கருதுகிறோம்.

(முதலாவது, வளித்துப்பாட்டுக்காக யாதோரு தோழிளும் + துபடுவதில் எவ்வித இழிவினா, அகௌயமேன இடை யாது.

இத்தயாரின் தாற்புது கோடி மக்களை
யும் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கிறோ

மாரும், மார்தார கார்திரியையும், சமன
சீனியையும் போன்ற ஒரு சில மகான்
களைத் தவிர மற்ற 39 கோடியே 99
பட்டாத்துச் சொச்சம் பேர் வசித்துப்
பாட்டுக்காரத் தொழில் செய்கிறவர்
களாகவே இருப்பார்கள்.

மாதம் ஆறாம், இரண்டாவதாம் சம்
பளம் வாய்க்கும் ஐ. ஐ. ஏன். உத்தி
யோகஸ்தர்கள், ஐயாவர்கள் வாய்க்கும்
நீதிபதிகள், அபுடி கலெக்டர்கள், தானிக
தானிகள், மர்ஜினியர்கள், போலீஸ் அபி
காரிகள் எல்லாரும் வசித்துப்பாட்டுக்
காரத்தான் சிக்காரி சேவகம் செய்
கிறார்கள். பெரிய பெரிய வக்கீல்கள்,
டாக்டர்கள், ஆகிய முதலாளிகள், விவா
சாரிகள், ஆகிய தொழிலாளிகள்,
குமாஸ்தாக்கள், ஆபீஸர்கள் (ஏன்,
பத்திரிகாசிரியர்கள் கூடத்தான்!) இப்
படிச் சகலமான பேரும் வசித்துப்
பாட்டுக்காரத்தான் பாடுபடுகிறார்கள்.
இன்றும் போதுமான சேவகர்களாகவே
தங்கள் வசித் தான் அப்பணம் செய்
கிறக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்க
ளாகிய ஜனப் பிரதிநிதிகளுக்குக் கூட
வசித்துப் பாட்டைக் கவனிக்க வேண்டி
வீடுகிறதே. பகலாகைய சட்டசபை
அங்கத்தினர்கள் மாதச் சம்பளம்
வாய்க்கிச் சொண்டார்கள். இந்திய சட்ட
சபை அங்கத்தினர்கள் தினம் ஒன்றுக்கு
வசித்துப் பாட்டுக்காக ரூ. 25/- மட்டும்
வாய்க்கிச் கொள்வார்கள்.

இப்படி இருக்கும்போது, பட்டா
னத்தில் சேருகிறவர்களை மட்டும்
'வசித்துச் சேர்த்து விட' என்று
சொல்லி ஏன் அவமதிக்க வேண்டும்?

ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. வசித்
துப் பாட்டுக்காக வேறு சாதாரண
தொழில்களில் சிறுபடுகிறவர்கள்
பத்திரமான இடத்திலிருந்து பத்திர
மான வேலை செய்கிறார்கள்.

பட்டாணத்தில் சேருகிறவர்களை,
உயிருக்குத் துணித்து சேருகிறார்கள்.

இவற்றில் எது விசேஷமானது?

பட்டாணத்தில் சேருகிறவர்கள் என்ன
தொடங்குதுடன் எதற்காகச் சேர்த்
தாலும், அப்படிச் சேர்வதற்கு நெடுநாள்
ஒரு துணிச்சல் வேண்டும். உயிரைப்
பொருட்படுத்தாத தீரம் வேண்டும்.

மேற்படி தீரம், துணிச்சல் எல்லாம்
கத்திர இந்தியாவின் கத்திரி
காண்வத்துக் குரீயனவா வீடுதான்.
தஞ்சாவதி தானிக்குடும்பம். தங்குமைய
சுந்திராவுடும்பம் பாட்டுத்தனும் பக்
கடங்கு அபிமானத்தானிக்குடும்பம்.

ஆகும், இந்தியா கத்திரி மகா
யாதின் போதுப்பை அவர்கள் தனி
யினம் மட்டும் போடுவதில் பிரயோஜன
மில்லை. அத்தகு இந்தியாவின் தாது
கோடி ஜனங்களும் போதுப்பை
ளார்கள். இந்தியாவின் தேசியத் தனி
வர்கள் குகியவரான போதுப்பாளிகள்.

எனவே, இந்தியா கத்திரியம் பெருந
ததான, இந்திய காண்வத்துத் சேர்த்
தவர்களைத் துணைப்படுத்தோ, அவமதிப்
பதோ பேரும் அத்தியாவும்.

நீதி, அத்தி எப்பதெல்லாம் ஒரு
புறமிருக்க, பட்டாணத்தைச் சேர்த்த
வர்கள் திரும்பி வருப்போது அவர்
களை ஆதாரமோடு தாம் வரவேற்க
வேண்டும் என்பதற்கு இரண்டு முகவிய
காரணங்கள் இருக்கின்றன:—

1. இந்தக் காதத்துச் காண்வத்தில்
சேர்த்த வர்களுக்கு ஆயுதப் பவிரி
வைத் தவிர வேறு பவிரிமான
பவிரிகள் கொடுக்கப் படுகின்றன.
காட்டை அழித்து அபி சீக்கிரத்தில்
பாதை செய்பவர்களும், தனிகளுக்கு மிக
விவாசில் பாதம் போடவும், பவிரி
இயத்திரவர்களை இயக்கவும், ரோடியோக்
கருவிகளை திறத்தாடி உபயோகிக்க
வும் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். இங்
னும், புதிய முதலையில் நிறைமயான
விவாசயம் செய்யும் பவிரி கூட
அளிக்கிறார்கள்.

இந்தப் பவிரிக் கொண்மை அவர்
களுக்கு இந்தியப் போது மக்களின்
பணத்தைக் கொண்டுதான் அளிக்கப்
படுகிறது.

அப்படிப் பவிரி பெற்றவர்களை
தாது தேசப் புனர்திரிமானத்துக் குரீய
பா துறையாளியும் சிறுபடுத்தி வேலை
வாய்க்கிச் கொண் தமக்குப் பவிரி
வதை உண்டு. அத்தப் பவிரிவாதையை
வேண்டாமென்று இழப்பது தேசத்
துக்குப் பேரும் தடிமனாகும்.

2. பட்டாணத்திலிருந்து திரும்புகிற
வர்கள், வேண்டிய தாடுகளில் பவிரி
துப் புதிய புதிய அதுபவவர்களை
அடைத்தவர்களாய், அதிலும் தேக்க
மும் விசைத்தவர்களாய், தாய்தாட்டிக்
கத்திரத்தின் பற்றுமையவர்களாய்த்
திரும்பி வருவார்கள். இந்தியாவின்
வித்திலையில் அவர்களுக்குள்ள ஆர்வம்
இப்போதே உயர்வாகவாக்கு இரது
என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

அப்படிச் கத்திர ஆர்வம் கொண்ட
வர்களை தாம் அன்புடன் வரவேற்றோ

மாரும், நேச விடுதலை முயற்சிக்குப் போரிடும் அவர்களைப் பணம் உண்டாக்கும். அவர்களை அவதரித்து அடர்வையால் நடத்திவிடுவாராம். நிச்சயமாக நேச விடுதலைக்குத்தான் அதனால் அனுபவம் ஏற்படும். உத்தர விரிகளின் கட்டுக்கு அவர்களை நாமே நன்னி விட்டதாகும்.

மேலே கூறியது எல்லாவற்றையும் விட மிக முக்கியமான அரசியல் காரணம் ஒன்று இருக்கிறது. அதற்காவேனும் இந்திய சேனா வீரர்கள் நாம் கௌரவிக்க வேண்டும்.

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு, அமெரிக்காவில் இந்தியர்கள் வந்து குடியேறும் உரிமையும், குடியேறியவர்களுக்குச் சம பிரஜா உரிமையும் வழங்குவது பற்றி ஒரு கமிட்டி விசாரனை நடத்தியது. அங்கிதம் இந்தியர்களுக்குச் சம உரிமை வழங்குவதைப் பரிபூரணமாக ஆதரித்து பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட் ஒரு செய்தி அனுப்பினார். அதில் அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா?

“இந்த யுத்தத்தில் இந்தியா நேசக் கட்டுக்கு மகத்தான உதவி செய்திருக்கிறது. இந்திய வீரர்கள் எல்லாப் போர் முனைகளிலும் மிகத் தீரத்துடன் போர் புரிந்து வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, இந்தியருக்கு அமெரிக்காவில் கட்டடாயல் சம உரிமை கொடுத்தே யாக வேண்டும்” என்று பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட்.

அவருடைய போர்வைக் கமிட்டியார் அவ்வளவு சுலபமாக ஒத்துக்கொண்டு விடவில்லை. மனோநாயகத் தன்னிப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அதற்காக இப்போது நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. யுத்தத்தில் இந்தியாவின் பேருதவியைப் பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட் பரிசுவரமாக

ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதுதான் முக்கிய விஷயம்.

இது விஷயத்தில் ரூஸ்வெல்ட்டின் உத்தரவையும் ஆதரிக்கப் போகிறோமா? அல்லது மறுக்கப் போகிறோமா?

“இல்லை; இல்லை! இந்தியா மனதா தந்த யுத்தத்தில் உதவி செய்தாவிடும். காலப்போக்கில் சேர்த்திருக்கும் இந்தியர்கள் வசித்துச் சேர்த்துப் பட்டா எங்கும்!” என்று பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட்டுக்கு நாம் பதில் சொல்லப் போகிறோமா?

புத்தம் முடியப்போகும் இந்தச் சமயத்தில் இந்தியா யுத்தத்தில் செய்திருக்கும் உதவிக்காக நாம் வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டும். “அதற்கென்றைப் பிரதி பதன் என்ன?” என்று கேட்க வேண்டும்.

இந்தியப் படைகளின் உதவியைக் கொண்டு, இந்திய சாமக்கியைக்கொண்டு மீட்டப்படுகின்ற பர்மா நேரத்தில், இந்தியர்களுக்கு விசேஷ உரிமைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்த வேண்டும்.

அநேக மாநில மராய் நாடு விஷயத்திலும் கேட்க வேண்டும்.

இந்தியாவைக் கேட்காமல், இந்தியாவின் சம்பந்தம் பேரமல், பர்மா—மராய் நாடுகளின் வருவாயை அரசியலில் தீர்மானிக்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்த வேண்டும்.

இதுதான் இராஜ தந்திரம்; இதுதான் அரசியல் முறை; இதுதான் நேச தந்திரம் உத்தரவு.

இதற்கு மாரும், போர்முனைக்குச் சென்ற தமது வீரர்கள் நாமே அவமதித்துப் போக வது, யுத்தத்தில் இந்தியா செய்துள்ள உதவியைக் குறைத்துச் சொல்வது, இவை யெல்லாம் உரை சரித்திரத்திலேயே கேட்காத இராஜ தந்திர மடமையாகும்.

நாமக்கல் கவிஞர் நிதி

★

தமிழகம் தமிழ் மராய் கல்கம்பலில் திருநாலைக் கொலையொலக் கொண்டாலும் இந்த வரத்தி. நாமக்கல் கவிஞர் நிதியை மறந்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாமே மராய் 15-ம் தேதியன்று கல்கம்பலில் தமிழ் மராய் அகிலமென்று திமையிலே பட்டிருக்கிறது. எல்லாம் இவ்வளவு இவ்வளவுதான் பாகி. பரிசு தமிழ் வகுப்பு பிரத்தமம். ஒரு புதிதமான கல்கம்பலில் உத்தரவெல்லெல்லாம் வந்த ஆராய்ச்சி தமிழ்மராய்க் இந்தச் சந்திரப்பதக் கல்கம்பலில் கூடாதென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவரிகளையெல்லாம் நம்கொண்டவ உடனே அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

தமிழ் இசை சங்கம், சென்னை
புது வருடக் கச்சேரிகள் 1945-46.

★

ஏப்ரல் 8௨ கைபிமிகெனசி சமோதரிகள்
ஏப்ரல் 22௨ தஞ்சாவூர் பரதநாட்டியம்
பெண்மணிகள் அறுவர் தடிக்கும்
சரபேந்திர நுபா குறவஞ்சி நாடகம்

மே 8௨ கானகசாத மதுரை ஸ்ரீ மணி
ஜயர் & பார்ட்டி.

மே 20௨ ஸ்ரீ பி. என். வேதாசனஞ்
செட்டியார் & பார்ட்டி.

ஜூன் 8௨ ஸ்ரீமதி என். கி. வசந்த
கோமலம் & பார்ட்டி.

ஜூன் 17௨ ஸ்ரீ டி. எம். தியாகராஜன்
& பார்ட்டி. (பெர்மங்குடி சிட்டி)

தலைப்பு:—சங்கதே சலாந்தி ஸ்ரீ. கே.
பொன்னையா பின்னை அவர்களின்
பார்வையின் கீழ் புராதனமான
முறையில் நடந்து வரும் குறவஞ்சி
நாடகத்தைக் காண அன்பர்களுக்கு
இது ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம்.

★

ஆதரவாளர் 1945 - 46

வாண்டித்து:

மூலம் வகுப்பு ரூ. 20/-

இரண்டாம் வகுப்பு ரூ. 10/-

ஆதரவாளர்களின் வேண்டுகோளின்
பேரில், ஒரு சில ஆதரவாளர்
களைப் பிழைக்கக் கண்டுக்கொண்டிருக்கிற
ஆதரவாளர்களாகச் சேர்த்துக்
கொள்ளுகிறோம்.

பிரவேசக் கட்டணம் குபா ஒன்றுடன்
மாதத்திற்கு

மூலம் வகுப்பு ரூ. 2.

இரண்டாம் வகுப்பு ரூ. 1.

★

ராக் சாஸி,

டி. எம். கிராமிகேஸ் முதலியார், பி. ஏ.
செவ்வா காரியதரிசி,

ஜீவிய சந்திராதிதம் ஒரு புதுமை

ஒரு நாட்டின் சரித்திரம் அந்த நாட்
டுப் பெரியவர்களின் சரித்திரங்களோடு
சேர்த்தே விளங்குகிறது. தமிழ் நாட்டின்
சரித்திரம் பூரணமாக வெண்டுமாளான்
இந்த நாட்டின் விளங்கிய பெரியோர்
களின் சரித்திரமும் தெளிவாக
வர வேண்டும்.

"அரசியல் வாதி, தமிழர், அரசு
சங்க நிர்வாகத்தை நடத்தியவர்,
தேர்ப்பு, கவி முன்னேற்றத்துக்கு
உதவியவர், பொதுஜன நன்மையே
நோக்கமாகக் கொண்டவர்" என்று
பாபு அறக்களியும் புகழ் பெற்ற
குறவஞ்சிய சரித்திரத்தை உணர்ந்த
தான் தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின்
ஒரு பகுதியையே உணர்ந்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீ சி. சந்திரசேகரன் எழுதிய
வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் சரித்திரத்
திக்கு முகவுரை எழுதியிருக்கிறார்
தான் என். என். பி. ராமஸ்வாமி ஐயர்,
"வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயருடைய
ஜீவிய சரித்திரம் இந்திய சரித்திரத்தில்,
முகவியமாகத் தென்னிந்திய சரித்திரத்
தின் ஒரு துண்டு என்று சொல்லலாம்.
இதுவரையில் வெளிவராத பாபுதிய
தமிழ்ச்சிவன் இப் புத்தகத்தின் உள்
ணை" என்று சொல்லுகிறார்.

தங்க அரைப் படித்து அந்தப் புதிய செய்தி
களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?
பக்கம் 688 விலை ரூ. 8/- 20 படங்கள்
மாளேஜர்-கலைமகள்-மயிலாப்பூர்.

க ி ன் (௨௩௩)

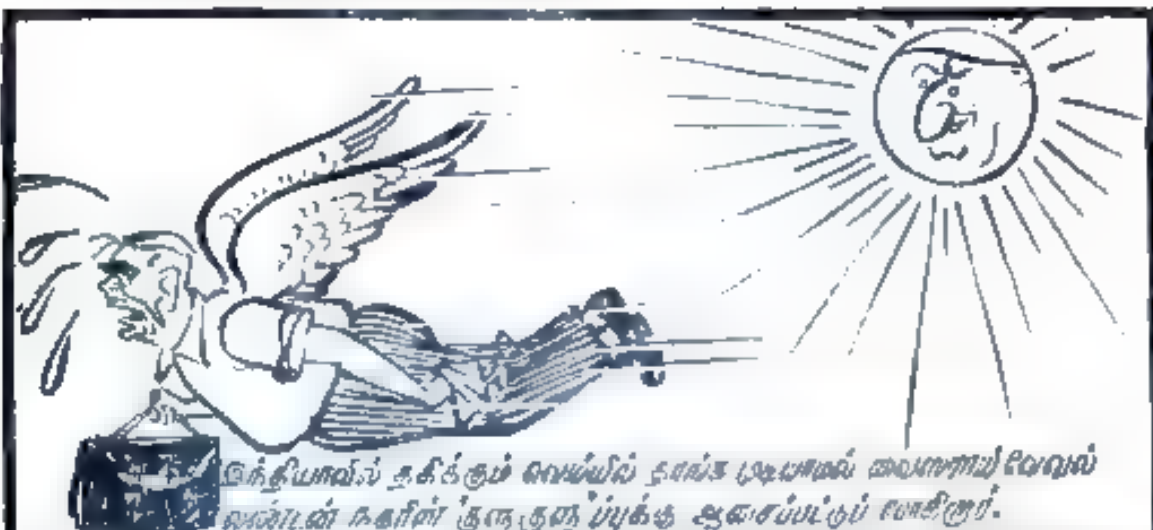
வெலிங்டன் (சென்னை)

- மற்றும் விவரிக் முடியாத பல செயல்களையும் காணாம். எக்கவலத்திலும் எல்லா குடும்பத்தினரும் பார்க்க வேண்டிய படம்.

“அப்பளாம் விலைகள் குறைந்து விட்டன”

அம்ம, ப்பேட்டை மெயின் ரோடு : தேலம் டவுன்

வெய்யில் ரோம்பக் கடுமை

அவர்களுக்கும் அப்பத்தானா?

குடியியலோ கைச் சவண்டியதில்லை

என்னதான் செய்யவாக?

"இந்தியப் பிரதமரையும் போடிக் குத்த ஐயம் மட்டாளாயுத் திறக்க வேண்டியதுதான்!"

கனகசுந்தரனில்

கைத்தொலியின்பாற்றி
தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதர
மில், பார்ச் 19-க் தேதி
விருந்து 29-க் தேதி
வரை பத்து நிவடிகள்
கவிதா பண்டித கை
தாறு ஐவர் அவர்களைய
கம்பர சாமயாண கப்ரி
பாசம் கட்டு, 29-க்
தேதி கம்பர் திருநா
ளத்து இராம பட்டாபி
தேவ தத்துடன் நுடி
வகைத்தது என்ரு
அறிவினும்.

1, 2,

புத்தகம்

விட்ட நாட்டில் தமிழ்நாடு கொழுந்து விட்டு வளர்ந்திருக்கும் இடங்களிலேயே பம்பாயை முதன்மைமாகக் குறிப்பிட்ட வேண்டும். சமீபத்தில் பம்பாயில் ஸ்தாபிதமாகியிருக்கும் தமிழ்ச் சங்கத்தார் பாரதியார் நிதி வசூல் விழாவத்தில் எல்லாருக்கும் வழி காட்டிகளைப் இருநூறு கொடுத்தார்கள். இப்படிப்பட்ட விருக்கம் கம்பர் விழாவைக் கொண்டாடாமல் விடுவார்களா? தமிழ்நாட்டிலிருந்து வராதவது ஒரு தமிழ்ப் பேரவையைத் தருவித்து விழா நடத்தவேண்டும் என்று கோரத்தினால் செறிது தன்னிடத்தில் 16, 18, 18-ம் தேதிகளில் பம்பாய்ச் சங்கத்தார் கம்பர் விழா கொண்டாடுகிறார்கள்.

பி. ஸ்ரீ. வகுமீசுவர

மேற்படி விழாவுக்காகத் தமிழ்
சாட்டியிருந்து கான்பர் பி. ஸ்ரீ. அவர்கள்
பம்பாய்க்கு அனுப்பப்பட்டுப் போகி
றார் என்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்
கிறோம். தமிழ் சாட்டியல் இன்றைய
திகம் சம்பந்தம் விவாதமாய் பலவாயிதம்
கொக்கராத தமிழ் மக்கள் தனித்து அதுப
விப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கும் பிர
முகர்கள் விலகில் கான்பர் பி. ஸ்ரீ. அவர்
களும் ஒருவர். சம்பந்தமாய் ஒப்பந்த
கணிப் பண்பை பி. ஸ்ரீ. அவர்கள் சென்ற
இருபது வருஷம் காலமாக எழுந்தில்
லுமையையும், பேச்சின் மூலமாய்க்கும்
தமிழ் சாட்டியல் பதப்பி வந்திருக்கின்றார்.

தூரம் வித்தையும்தான்.....

பி. பூ. அவர்கள் கம்பன் கவிதை
கவன் சொல்லும் முறைதவப் பற்றி ஒரு
சமயம் டி. கே. இ. அவர்கள் கவிதை
அருமையான உபமாதத்தை இங்கு
எடுத்தல் காட்ட விரும்புகிறேன்: ஒரு

யந்திரவாதி கூறியிருந்தபடியைப் பூகல கூறத் துச்சொண்டான். அதற்குள் நேரமிருந்து அட்டேன், மிட்டாய்கள், பொம்மைகள், கரப்பான் பூச்சிகள், கனிமங்கள் குளுங்கடிகள், ரோழி குட்டைகள் இவ்வகையையும் எடுத்தெடுத்தப் போட்டு, "எப்படி எல்லாவளித்ததற் திரைம? தாயகரப் பூயினிருந்து என்ன வெவ் வகை கொண்டு வந்தீர்கள்?" என்று

முன். பார்த்தவர்களில் பலர் ஊடுகைப்
படி எடுத்தவர்பட்டார்கள்.

சிஞ்ஞபதி வித்தலையதம்

ஆனால், கிஞ்ஞானி யோநாதன் :
தாயை ஏதேனும் பரிகாரம் - அல்லது
அதே தாமதப்படுவது எடுத்துத்
கொண்டான். பூவின் இதழ்கள் அமைத்
திருக்கும் அழகையும், இதழ்களில் ஓடும்
ரேகைகளின் அற்புதத்தையும், கொட்டு
விரிந்து மலராதது - அதிசயத்தையும்,
அநிக்ருது வாசனை காலூர்ந்த வீரத்தையு
ம், அந்த வாசனையினால் கவரப்
பட்டு வண்டுகளும் தேவீக்களும் ஓடி
வரும் ஆச்சரியத்தையும், மயலின் மத்தி
யினுள்ள மகரீதப் பொடிதான் அமை
கொண்டு போய் வேறு பூக்களில் துவ
கினால் விதை உண்டாகவில் புதிய சேடி
கள் உற்பத்தியாகும் அற்புத சிருஷ்டி
வீரத்தையுமே எடுத்துச் சொன்னார்.
மந்திரவாதியின் தூய வித்தையால்
பரத்திருந்த செருக்கு கிஞ்ஞானியின்
பேசல் அடிவளவாகப் பிடி சுவலியை.
ஆனால் அங்கிருந்த அதிசயங்களென
ஓசை விசயப்பில் ஓழ்ந்திர் போனார்கள்.

கண்பர் பி. ஸ்ரீ. கம்பகன் சென்றும்
முறை மந்திரவாதியின் முறையல்ல;
விஞ்ஞானியின் முறை. கண்பன் கலிகனி
விஞ்ஞான இயந்திர பொருள்களை கொள்கி
கொண்டிருந்து, "பார்த்தீர்களா?" என்று
அவர் கேட்பதிலும், தாவர சக்தியினை
உயர் போய் மனிதன் அருகாகவும் அதன்
அமைப்பு விந்ந்திரந்தையும் எடுத்துக்
காட்டி, அதிசயத்தின் முற்று எனக்கிழர்.

மேற்கண்டவரது தமிழ் நாட்டின் தலைநகரமான தமிழ்நாட்டின் பராமார்ப்பு பெற்ற பி. ஸ்ரீ. அரண்மனை பம்பாய்க்கு வருவது பம்பாய்க்கு தமிழ்நாட்டின் அறிவிப்பும் என்றே சொல்ல வேண்டும், அருளுடைய விஜயத்தை பம்பாய்க்கு தமிழ்நாட்டின் அருளுடைய பம்பாய்க்கு சொல்லவந்ததென்று கம்பியுமே.

சித்தர் காட்சிகள்

கெடும் சித்தம்.
விழாவும் வெற்றிதரும்
பெரிதும் காணாமலா
துமே, சும், சும்சும்,
சித்தம் தீர்மானம்
விடும் காணாமலும்.

தகவல்களைப் பற்றாது எதிர்ப் பார்த்து விட்டால், திருப்பது அது துன்பம்தான் என்பதை விட்டது. எனவே துணைப் பற்றாது எதிர்ப் பார்த்து விட்டது. எனவே துன்பம்தான் என்பதை விட்டது. எனவே துன்பம்தான் என்பதை விட்டது.

கேள்வியில் சித்தப்பத் தீராத குடிதடி
மூல நாட்டிலிருந்து, எவ்வளவு,
காலமாகத் தேரவில் நடக்கும்
பேர்தல், கருவிப் பதவியில் கூட,
அவர்தாத பதவ் குடி அடியுறு
பேர்த் தாங்கலும் வேறு பதவ்
மதிப்பெடுதல், அது மாதிரி உயர்தல்
மாதிரியும் அவர்தாத பதவ் அது
தேர்தலாய்வுப் பதவ் பதவ் தாங்கலும்
தேர்தலாய்வுப் பதவ் தாங்கலும்
தேர்தலாய்வுப் பதவ் தாங்கலும்
தேர்தலாய்வுப் பதவ் தாங்கலும்

இவ்வாறு அங்குள்ள பணியைச் செய்வதற்குத் தேவையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல்.

இவ்வாறு அங்குள்ள பணியைச் செய்வதற்குத் தேவையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல்.

இவ்வாறு அங்குள்ள பணியைச் செய்வதற்குத் தேவையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல்.

இவ்வாறு அங்குள்ள பணியைச் செய்வதற்குத் தேவையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தல்.

ஆதாச விவடி

"புள்ளிகள் பிரதேசத்தின் ரூ. 25,000 பெறுவது குறைவாக 'பெர்ஷ்ட்' கிளாஸ்ப் பதவிக்குட்பட்ட ஒரு விவசாயி வசத செய்யப்பட்டது." - அந்த செய்தி.

இக்காலப் பேச்சிலேயே நான் பதவி
கைத்திருத்த நிபந்தனை மேற்படி. அப்ப
பாதிக்கு சம்பதியாக தூக்கம் இருத்திருக்க
தென்றே கம்படுறேன்.

✱

“தர்போலி என்ற ஊரில் ஒரு வீத வார்த்தை மாதத்தில் ஆறு நாட்கள் ஒரு தர்போலி வீத ‘கயாஜ், கயாஜ்’ என்ற தெலிங்காச் சத்தியிடமிருந்து போகிறதாம்”

—2nd Caus.

இனிமேல், மனிதன் சமர்ப்புத் தந்தான் அடிமையின் கத்தியின் எப்போதும் எல்லையின் கத்தியின் என்ன மூலத்தில் சென்றான்!

✱

"சென்னை மகாநகர்தின் சிங்கைத் திறையைத் தெரிந்து சென்னை போகும் போதுக்கு வந்த கல்கைச் சென்னைக்கு வரையம் சென்றிருந்தாள்." — ஐ. செ. பி.

மூக்கியலாக, இளங்கோவியிருந்த அதி
சயமாக வரி வரலும் செய்த கவையுடைய கீழி

தீம் போட்டு கைக்கும் திறைமைய ஆடு
தெரிந்து கொள்வதற்காகம்.

★

“முதல் கோட்டை சமந்தரத்தி
1944-45-ம் ஆண்டில் பட்டுத்தி
ஆளுகையும் சிறப்பில் பணியில்
பெற்றுள்ளது.” — 25 செ.

வங்கு வயர்ஸ் புதுச்சேரிக்குள் சிங்க
வதும்மலரித்தலிட்டிப் போயிருக்கலாம்

✱

“சேவாஸ்தாந் துவிஷயித் யா
 விஹப் பிகத்தத் தினி போயேதந்
 செவ்வா சந்தை ம்.ஜெட்டிஸ் 37,0
 துவிஷ் செவ்வா பந்தப்பின்து.”

— 66 —

இது என்ன பிரச்சனை? இப்போது
கொஞ்சம் அதிகமாக வட்டி யாகிறது
என்பதில்லி போலியெதனால் எத்தனை
பேருக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

“இந்தியாவில் 1938-ம் 21,100.00 ரூபாய் திட்டப்பெட்டகாலம், 1941-ம் 14,800.00-ம், 1943-ம் 17,000.00 ரூபாய் பெட்டகாலம் உட்பத்தி செய்கப்பட்டன. 1941-க்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை.” — அருண்முகம் ராமன்

1944-ல் தயாரான பெட்டிகள் இன்ன
சுன்னி முடியலின்னே போதும்!

அமெரிக்காவுக்கும் போகிறார்

[illegible]

இவ்வளவு செலவு டாக்டரான புகழேந்தன்
மகன் 'மாட்டுமுகம் உயராகச் சம்பளம்' பெற்ற
மேல் பழிப்புதலாக அமெரிக்கா செல்லுவது
அதிகம் கஷ்டமாக அமையுமெனும். டாக்டர்
புகழேந்தன் அவர்களுடையதுதான் டாக்டர்
சோதனையாகத் திருவிடி வந்தது. மெக்சிகோ
நாட்டிலிருந்து ஓடிவந்தார். அங்கு பெரிய
சோதனை செய்து கொண்டு தப்பியெனும்.

வானஞ்சஞ்சாரம்

[illegible][illegible]

அடுத்தபடியாக வித்தத்தான கட்டுரை
என்று சொல்லக் கூடியது. 32வ் சொல்லின்
பிற்பாட்டியும் ஹஸ்தியும் (144:12) ஹஸ்தா
பிதாஹட்டியம்ஹி கட்டுரைஹா ஹஸ்து. அவ
ருடைய ஹஸ்தாபிதா கோட்டோர் அஸருகட, ஹ
ஸ்தாபிதா கோட்டோருக்குக் குடியுடையது. அதி
தா கட்டுரைஹாஸ்தியும் அதா பதத்தினுடைய
தாஸுயிதாஸ்தும் பதிகம் கோயு விடுவது
என்பது அவர் இறுதிப்பகுதியை 144:15
ஹஸ்தா, கோஸ்தா, கோடி, முகம், ஹஸ்தா
30வ் வரிகளுக்குள் சொல்லு வதிலிருந்து

[illegible]

திருச்செந்தி 144. ரெ. நகரம்
யும் குடும்ப வாழ்விடம் பாதுகா
வதற்காக அங்குள்ள பகுதி
சாலைகள் மேம்படுத்தும் திட்டத்தை
'பிளான்' போட்டுத் துவங்கும்

நிறையத் தேவந்தரத் என்று தேர்த்தது.
முதலில் தேவந்தர மாதிரிக் கிதது வந்தது.
நிறுத்தது போனது. இருந்தாலும், 'செய்த
திறந்தது' உருப்படிதது அந்தமேனது
அவதரம் பந்த. ஒரு செயல் போவதரத்.

15. உத்தரவிடப்பட்டிருக்கின்ற விஷயங்கள்
தொகுத்து பராம சேவ, சேவாபாஸகரன்
தொகுத்து, விஷயங்கள் விடையில்
பாட்டு. அதற்குப் பின்னர், பின்னர், ஆயோஜி
சேவா உத்தரவிடப்பட்டிருக்கின்ற அமைப்பை.

[illegible]

அத்து வகையிலும் சித்தப்பனிடம் சென்றான். உத்தர இவர்களுக்குப் பதிலாக எம். வெங்கடசுந்தர-மய்யாணி, திரைஞ்சு, தம்பையர் சாலை என்பவன் உருப்படுகிறான். குனிச்செய்யும் பரதயாசதயம் குறிப்பிட்டவர்களுக்கும் முடியாது.

[illegible]

அதே நிலையத்தில்தான், சூடாமணி நீற்பகலிற்
1 மணி முதல் மூன்றுமணி குரலில், வெறு
தீர்மானம் எய்தி, பத்துமணி வரையில்
யும் உருப்படிவங்கள் வரவில்லை. 'சாது
தாமதம்' என்று சொல்லி உருப்படிவம்
குறித்த ஏதாவதொரு தரங்கம்
குறித்தோடு வருகிறது.

அந்த நிலத்தில் கே. டி. என். ஆர். நகர்
தந்திர வேளாண்மும் அங்கத்தும் பக்கம்

[illegible]

200. சென்னைக்குப் புகைய நம்பு
எம் சாவுநடுத்திக்குச் சென்றிப்பை
நிறுத்தும் தீவிர சூதர். கனகசு
புத்தையர், அந்தைம நம்புக்கு
முதலாதிக்கம், சாவுநடுத்திக்குச் சென்றி
ப்பை நம்புபவ அடுத்தது, சென்
னைக்குச் சென்றிப்பை நம்புபவ
அந்தைம நம்புக்குச் சென்றிப்பை.

33a. திருச்சிப் பிழைக்கா
காணியில் குளையுமாய்
கூடாப்பிழைக்க
குதிரைப்பிழை

செய்தியை
உறுதிப்படுத்தும்

சைகாமரின் சைகம் கஸ்தி

எட்டாம் அத்தியாயம்

யோக மண்டபம்

நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு நாம் மறுபடியும் கண்ணபிராணனுடைய வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்கும்போது, அங்கே 'குலா குலா' என்ற சத்தத்தைக் கேட்டுத் திடுக்கிடுகிறோம்.

ஆம்; அந்த வீட்டில் பல்லவ ராஜ்யத்தின் பிராண ஓன்று அதிகப்பட்டுத் தான் இருக்கிறது.

வாசற்படியில் நின்று தயங்கி நின்று வீட்டு உள்ளே சென்றோமானால், அந்தமன வேளையின் மங்கிய வெளிச் சத்தில் அங்கே ஒரு அபூர்வமான காட்சியைக் காண்கிறோம்.

விழுதி குத்ராட்சமணிந்து கவிந்த சிவப்பழமாய்த் தோற்ற மளித்த ஒரு சைவப் பெரியார் நிற்கிறார். அவருடைய வீட்டிய இரு கரங்களிலும் ஒரு பச்சைக் குழந்தை — ஆறு மாதத்துக் குழந்தை — காணப்படுகிறது. மூக்கும் முழியுமாக வெண்ணெய்தின்ற கண்ணனைப்போல் தின்னொன்றிருந்த அந்தக் குழந்தைதான் 'குலா குலா' என்று அழுகிறது. அந்தச் சைவப் பெரியாருக்கு எதிரில் கண்ணபிராணம் கமலியும் நின்று குதூசலமாகப் புன்னகை புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பெரியவர் குழந்தையைக் கமலியின் கைகளில் விட்டு விடப் பார்த்திருந்தான். கமலி குழந்தையை வாங்கிக் கொள்ள மறுத்துப் பின்வாங்குகிறான். பெரியவர் அவனைப் பார்த்து, "கமலி! இதென்ன விளையாட்டு?" என்று கோபிக்கிறார். "என் என்ன செய்வேன்? பாட்டனைக் கண்டால் பேரனுக்கு அவ்வளவு ஆசை, என்னிடம்

வரமாட்டே னென்றேன்!" என்று சொல்கிறான் கமலி. இதை யெல்லாம் பார்த்துக் கண்ணபிரான் சத்தோஷப்பட்டுக் கொண்டு நிற்கிறான்.

குழந்தை 'குலா குலா' என்று கத்திக்கொண்டே காலையும் கையையும் உதைத்துக் கொண்டிருந்தது. கிழவர் "கமலி! உன்னுடைய பொல்லாத தன்மை எல்லாம் உன் குழந்தையிடமும் இருக்கிறது!" என்கிறார்.

அச்சமயம், கொல்லிப் புறத்திலிருந்து அதாவது அரண்மனைத் தோட்டத்திலிருந்து மணி அடிக்கும் சத்தம் கேட்கிறது. பெரியவர் அதைக் கேட்டதும் அதிக பரபரப்பை அடைகிறார். அப்பால் இப்பால் பார்த்து, குழந்தையைத் திடீரென்று தரையில் விட்டு விட்டுத் தோட்டத்தைப் பார்த்து ஓட்டம் பிடிக்கிறார்.

சூமலியின் கண்களில் தீப்பொறி பறக்கிறது.

"பார்த்தாயா, கண்ணு, உன் அப்பன் சாமர்த்தியத்தை! பச்சைக் குழந்தையைத் தரையிலே போட்டு விட்டு ஓட எப்படித்தான் மனம் வந்ததோ?"

"கமலி! அப்பாவின் பேரில் குற்றம் இல்லை, நூதப்பிரம்மம் ரோலிலே வந்து உப்பிடும்போது அவர் என்ன செய்வார்?"

"நூதப்பிரம்மமும் ஆசை; வாசமாய்ப் போனதும் ஆசை! வெறும் ஆஷாடபூதி! அவ்வளவு கவராகிய புகழ்நாள், காட்டுக்குத் தபசு செய்யப் போவதுதானே? அரண்மனைத் தோட்டத்தில் சிக்கார

மண்டபத்தில் ஏன் வந்தேன்? சமாதிக் கொள்ள இங்கேதான் இடம் அகப்பட்டது? அதெல்லாம் போகட்டும்; என் பொல்லாததன் மெல்லாம் என் குழந்தைக்கும் வந்திருக்கிறதாமே! என் பொல்லாதவளாம்! சிறுவரின் வாய்த் துருக்காய் பார்த்தாயா? இவருடைய மகன் மட்டும் சோம்பச் சாதுவாம்! வாயிலே வீரனை வைத்தால் கடிக்கக் கூடத் தெரியாதாம்! பார்! என் போய் விடுகிறேன். என் தங்கை சிவகாமியைப் பார்க்கவேண்டுமென்று எனக்குக்கூட ஆசையாய் இருக்கிறது. கோட்டைக் கதவு திறந்ததும் இந்தப் பொல்லாத பிள்ளையையும் அழைத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறேன். பார்! இந்த அரண்மனைக் காரைக் கிரகத்தில் பார் இருப்பார்களே?"

இப்படிச் சமைய் மூக்க விடாமல் பேசிக் கொண்டே தலையில் கிடத்த குழந்தையை எடுக்கப்போனான். கண்ணாறும் அதே சமயத்தில் குழந்தையை எடுப்பதற்குக் குளிர்தான். இருவருடைய தகையாலும் மோதிக் கொண்டன. "இந்தப் பொல்லாதவனை நீ ஒன்றும் எடுக்க வேண்டாம்!" என்றான் சமைய். "அப்படித்தான் எடுப்பேன்; நீ என்ன சொல்வதென்று?" என்றான் கண்ணாறு. இப்படி இவர்கள் குழந்தையைத் தலையிலிருந்து பார் எடுப்பது என்று சண்டை மோட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே, வரையில் குதிரைச் சத்தம் கேட்டது. சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் யாரோ உள்ளே வந்தார்கள். பார் என்று திரும்பிப் பார்த்த கண்ணாறையும் சமைய்யும் அப்படியே பார்த்தது பார்த்தபடி பிரமித்து நின்றார்கள்.

ஏனெனில் வந்தவர், சாக்ஷத் மகேந்திர பல்லவ சக்கரவர்த்திதான்.

"ஓநோ! இங்கே ஒரு புத்தம் கெட்டு கொண்டிருக்கிறது! சமைய்! காட்டியே புத்தம் நீன்று விடும் போலிருக்கிறது; ஆனால் உங்கள் வீட்டு புத்தம் மட்டும் நீன்றது போலிருக்கிறதே!" என்று சக்கரவர்த்தி கூறியதும், இருவரும் பெரிதும் வெட்கமடைந்து மறுமொழி சொல்ல முடியாமல் நின்றார்கள்.

பிறகு, மகேந்திர பல்லவன், "சமைய்! உன் குழந்தை சொன்னபடியே வீடுக்கு வந்தா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அருகில் வந்து குழந்தையின் முகத்தைப் பார்த்து விட்டு, "கண்ணாறு! அப்படியே உரித்து வைத்திருக்கிறது. சின்னக் கண்ணாறு என்றே பெயர் வைத்து விடலாம். மாமல்லனுக்கும் கணியாணம் ஆகி இந்தமாதிரி முக்கும் முழியுமாய் ஒரு குழந்தை பிறந்தால், அரண்மனை கல கல வென்று இருக்கும். அரண்மனையில் குழந்தை அழுதைச் சத்தம் கேட்டு வெகுநேரம் ஆயிற்று!" என்று தமக்குத் தாமே பேசிக் கொண்டிருப்போல் சொல்லி விட்டு, "கண்ணாறு! உன் தகப்பனார் எங்கே?" என்று கேட்டார்.

"இப்போதுதான் சந்தவன மண்டபத்துக்குப் போனார், பிரபு!" என்றான் கண்ணாறு.

"ஆ! மகரிஷி யோக சாதனைக்குப் போய் விட்டாரா?" என்று மகேந்திரர் கேட்டபோது, சமைய் இவ்வாறாகச் சொல்கிறான்.

"ஆ! சமைய் சொல்கிறான்! உங்களைப் போல் இளம் வயதா விருப்பவச் சூழ்ந்து யோகம் சமதி எல்லாம் சிரிப்பாய்க் கதாவிருக்கும். எங்களைப்போல் வயதான உலகத்தில் வீரக்கீர்த்திப் பட்டால் அப்பறம் சிங்கனும் போரும் வழிக்குக் கறி தேடலா மென்று யோசிப்பீர்கள். போதட்டும்; உங்களுடைய புத்தத்தைத் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொள். என் யோகையைப் பார்த்துவிட்டுப் போகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொங்குப்பூரத்தை நோக்கிச் சென்றவர், வரைய் படியுண்டாக சற்று நின்றது. "சமைய்! உன் சிறுவன சிவகாமியைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நீ பார்க்கலாம்!" என்று கூறிவிட்டு, மேலை நடந்தார்.

சக்கரவர்த்தி கொங்கு வரைய்படியைத் தாண்டி மறைந்ததும், சமைய், "கண்ணாறு! இதென்ன சக்கரவர்த்தி திடீரென்று வந்து எம் மானத்தை வாங்கிவிட்டார்! சிவகாமி கூடிய சீக்கிரம் வருவான் என்று அவர் சொன்னதைக் கேட்டாயா, கண்ணாறு? அநேகபடி! புத்தம் முடிந்துவிடப் போகிறதா? சூழ்க்கக்கீர் தோன்று

ஒடிப்போய் விட்டார்களா?" என்று ஏதேதோ கேட்டான்.

அந்தக் கேள்விக்கான பெய்வரம் னதில் யாங்கிக் கொன்னாதவனுப்க் கண்ணபிரான் ஏதோ யோசித்துக் கொண்டிருந்தவன், சட்டென்று யோசனையை நிறுத்தி. "கமலி! கொஞ்ச காலாகவே எனக்கு ஒரு மாதிரி சந்தேகம் இருந்தது; அது இன்றைக்கு ஊர்ஜித மாயிற்று!" என்றான்.

"அப்படியா, கண்ணா! உனக்கு என்பேரில் சந்தேகம் வந்துவிட்டதா? என்ன சந்தேகம்?"

"உன் பேரில் எனக்கு யாதோரு சந்தேகமும் இல்லை, சந்தேகம் என் தகப்பனார் பேரில்தான். அவர் ஏதோ யோகம், தியானம், காதப்பிரம்ம உபாசனை என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு வந்தவன் மண்டபத்துக்குப் போய் இரவு பகலாய் உட்கார்ந்திருக் கிருரே, அதில் ஏதோ அந்தரங்கம் இருக்க வேண்டுமென்று சந்தேசித் தேன். அந்த சந்தேகம்தான் ஊர்ஜிதமாயிற்று."

"எப்படி?"

"எப்படியா? அப்பா தான் யோக சாதனை செய்கிற இடத்தில் ஒருவரும் வரக்கூடாது என்று சொல்லி நம்மை யெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி யிருக்கிறார்? சக்கரவர்த்தி மட்டும் எப்படியப் போகலாம்?"

"சொல்லேன், பாசப்போம்!"

"அதிலேதான் குஷ்மம் இருக் கிறது. அடிக்கடி மகேந்திர சக்கர வர்த்தி அப்பாவின் யோக மண்ட பத்துக்கு வருவதை நான் பார்த்திருக் கிறேன். அவருடைய பேச்சைக் குரலு யும் கேட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு ஏதோ அவசரம் போயிருக்கிறது. அதனுல்தான் சக்கரவர்த்தி அரண் மனை வழியாக வராமல் இப்படி வந்திருக்கிறார்!"

"என்ன, கண்ணா, உனதுமேயும்! சக்கரவர்த்திக்கு எது விஷயத்தில் அவசரம்? மோட்சத்துக்குப் போக அவசரமா? உங்க அப்பாவிடம் எதற் காக அவர் வருகிறார்? திருநாவுக்கரசர் பெருமானை விட்டுவிட்டு இப்போது சக்கரவர்த்தி உன் தகப்பனைக் குரு வாகக் கொண்டு விட்டாரா?"

"குருவுமில்லை, மருவுமில்லை. கமலி! மகேந்திர சக்கரவர்த்திதான் தூறு பேருக்குக் குருவா யிருப்பாரே!"

"பின்னே என்ன?"

"இப்பவா, சொல்கிறேன். சொம்ப ரோம்ப அந்தரங்கமான விஷயம். காதோடு சொல்ல வேண்டும். வேறு ஒரு பிராணிக்குத் தெரியக் கூடாது. இந்தப் பயனை காதினேகூட விழக் கூடாது!...கமலி, அப்பாவின் யோக மண்டபத்தில், ஒரு சரங்கவழி இருக் கிறது. அது கோட்டைக்கு வெளியே போகிறது. சக்கரவர்த்தியின் ஒற் தரங்கள் அதன் வழியாக அடிக்கடி வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.....பார்த்த தாயா! இந்தப் பயல் நான் சொல் வதை எப்படி ஒட்டுக்கேட்டுக் கொண் டிருக்கிறான்!....." என்று கண்ண பிரான் சொல்லிக் குழந்தையின் கன்னத்தை இலேசாகக் கினை, குழந்தை வீர என்று கத்த ஆரம்பிக்க, கமலி கண்ணபிரானைச் சண்டா பிடிக்க, கண்ணபிரான் "அவனும் என் கன்னத்தை வேறுயாரால் கினைட்டும்!" என்று கூற, கமலி குழந்தையைப் பார்த்து, "என் கண்ணே!" என்று அதற்கு முத்தம் கொடுக்கப் போக, குறுக்கே கண்ண பிரான் தன் கன்னத்தை நீட்ட, கமலி அவனைச் சண்டை பிடிக்க, இப்படி ஏக ரகணையாகி விட்டது.

இதற்கிடையில் மகேந்திர சக்கர வர்த்தி அரண்மனைத் தோட்டத்திற் குள் புருந்து விரைவாக நடந்து வலந்த மண்டபத்துக்குச் சென்றார்.

காலடிச் சத்தத்தைக் கேட்டதும், கிணடியாராக விளங்கிய அகவபாஸர் வெளியில் தலைமைய நீட்டி. "பிரபு! தாங்கள்தானே? நல்ல சமயத்தில் வந்தீர்கள். இப்போதுதான் மணி அடித்தது!" என்று கூறி, மண்டபத் தின் நடுமத்தியில் இருந்த சிலகிங் கத்தை அப்பால் நகர்த்தவும், சில லிங்கம் இருந்த இடத்தில் ஒரு பன்ன மும், அதற்குள் மங்கிய இலேசான வெளிச்சமும் தெரிந்தன. சில விநாடி கணக்கெல்லாம் அந்தப் பன்னத்தி விருந்து சற்றுக்கண்கூடைய தலை எழுக்

தது. பிறகு சத்ருக்னனின் மூல உருவமும் வெளியில் வந்தது.

"சத்ருக்னு! உனக்காகக் காத்திருந்து காத்திருந்து போதும் என்று ஆவியிட்டது. ஏன் இவ்வளவு தாமதம்? போன காரியம் என்ன? கார்பா? பழமா?" என்று மிகெதிர பவ்வயர் கேட்டார்.

"பவ்வயேகத்திர் எடுத்த காரியம் ஏதாவது காராவது உண்டா? பழம் தான், கவாமி! எல்லாம் தாங்கள் போட்ட திட்டப்படியே நடந்தது. வேய்ந்தித் தூதனுடன் போன சனூக்க வீரர்களிடம் குண்டோதரன் அகப் பட்டுக் கொண்டான். இருவரும் கொன்னிடக் கதையில் புலிகேசியின் மூன்னிங்குக் கொண்டு போகப் பட்டார்கள். இதுவரையில் நீச்சல மாகத் தெரியும். குண்டோதரனிடமிருந்த ஓங்கு புலிகேசியிடம் அகப்பட்டிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தாங்கள் சொல்லி யனுப்பிய செய்தியையும் அவன் சொல்லி யிருக்க வேண்டும்."

"குண்டோதரனை அப்பறம் பார்த்தாயா? அவ்வது அவனிடமிருந்து செய்தி உண்டா?"

"அதுதான் இல்லை. அவனுக்காகத் தான் இந்தனை நேரம் காத்துப் பார்த்தேன். ஆனால் தகவல் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. புலிகேசி மகா மூர்க்கன் என்று கேள்வியைச் சொன்னால் குண்டோதரனுடைய கதி என்ன ஆயிற்றோ என்று சிறிது கவலையாக யிருக்கிறது."

"குண்டோதரனுக்கு ஒன்றும் நேர்ந்திராது. சத்ருக்னு!"

"எப்படிச் சொல்கிறீர்கள், பிரபு!"

"எம்முடைய புத்தி, நாம் எதிர் பார்த்ததைக் காட்டிலும் மகத்தான பலனை அளித்தவிட்டது. சத்ருக்னு?"

"என்ன? என்ன? பவ்வயேகத்திரா!"

"உனக்கு ஒன்றும் தெரியாதா?"

"குண்டோதரன் பிடிபட்ட மது நானே வாதாபி கசனயம் கொன்னிடக்காரைத் தண்டித்துக் கொடுத்து விட்டுக் காஞ்சிபுரம் நோக்கிச் செல்லப் பிற்று என்று தெரியும்."

"கேள், சத்ருக்னு! புலிகேசி மகா தானத் துது அனுப்பி யிருக்கிறான்!"

இந்த நேரம் அவனுடைய தூதர்கள் என் மறு மொழிக்காகத் தெற்குக் கோட்டை வாசலில் காத்திருக்கிறார்கள். வான் உன்னைச் சந்தித்து விட்டுப் பிறகு மூடியாக மறுமொழி சொல்வனம் என்று அவசரமாக இங்கே வந்தேன்."

"பிரபு! புலிகேசியை எம்பலாமா? மகா வஞ்சகன் என்று சொல்லு கிறார்களா?"

"அவன்மேல்க்கை கொள்வதற்கு இடமே யில்லை, சத்ருக்னு! ஆனாலும், குண்டோதரன் திரும்பி வந்தால் அவனைச் சில விஷயம் கேட்டு உறுதிப் படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைத் தேன். அது முடியாமல் போய் விட்டது."

அச்சமயத்தில், சத்ருக்னன் எந்தப் பன்னத்திலிருந்து வெளி வந்தானோ, அந்தப் பன்னத்திற்குள் இருமல் சத்தம் கேட்கவே, பேசிக் கொண்டிருந்த இருவரும், ஒதுங்கி மரிகாந்த யாக சிந்த அகலபாலரும் கிடுக்கிட்டு டார்கள். அடுத்த விநாடி அந்தப் பன்னத்தில் குண்டோதரனுடைய தலை தெரியவே எல்லாரும் அனலிறக்க விடப்போடு ஓரளவு அமைதியும் அடைந்தார்கள்.

"குண்டோதரா! உனக்கு துறு ஆயுசு. இப்போதுதான் உன்னைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். நீ எப்படித் திடீரென்று முனைத் தாய்?" என்று சக்கரவர்த்தி கேட்ட, "பிரபு! தாங்கள் அடிக்கடி 'சத்ருக்னரைப் பின் பற்றிப் பி' சத்ருக்னரைப் பின் பற்றி டா!' என்று சொல்லிச் சனோ, அது மிக மிகக் கடினமான காரியம். இந்த இருட்டுச் சுரங்க வழியில் இவரைப் பின் பற்றி நான் இரைக்க இரைக்க ஓடாடி வந்தும் இவரைப் பிடிக்க முடியவில்லை. ஏதோ, குட்டைக் காலனுயிற்றோ, கொஞ்சம் நீண்டு போவோம் என்று இவருக்குத் தெரியுமே இல்லை" என்று குண்டோதரன்.

"உன் வேடிக்கை பெல்லாம் அப்பறம் ஆகட்டும். நீ போன இடத்தில் என்ன நடந்ததென்று விவரமாகச் சொல்லு" என்று மிகெதிர சக்கர வர்த்தி கேட்ட, குண்டோதரனும் விவரமாகக் கூறலானான்.

யுத்த நிறுத்தம்

அன்றிரவு இரண்டாம் ஜாமத்தில், மந்திராலோசனை சபை மறுபடியும் கூடியபொழுது, கூடியிருந்த எல்லாருடைய முடிவிலும் பரபரப்புக்கானப்பட்டது. வாதாபி வீரர்கள் இருவர் வென்றாக் கொடி பிடித்துக் கொண்டு தெற்குக் கோட்டை வாசலில் வந்து நின்றதாகவும், அவர்கள் கொண்டு வந்த ஓலை மகேந்திர சக்கர வர்த்தியிடம் சேர்க்கப்பட்டதாகவும், நகரம் முழுதும் வந்தறி பரவி விட்டது. ஓலையில் என்ன எழுதியிருந்தது, மகேந்திர பல்லவர் என்ன மறு ஓலை அனுப்பப் போகிறார் என்று அறிந்து கொள்ள அய்யனவு பேரும் ஆய்வுக இருந்தார்கள். மூக்கியமாக, வரலிம்ம வர்மரின் முகத்திலே என்னும் கொள்ளும் வெடித்தது. கோவைப் பழம் போல சிலந்த அவருடைய கண்களில் பனிச் பனிச் சென்று மின்னல்கள் தோன்றி மறைந்தன. தம் பக்கத்தில் நின்ற பரஞ்சோதியுடன் அடிக்கடி சமீகீர பரவையினால் அவர் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்போதெல்லாம் அவருடைய மார்பு புயலால் தாக்குண்ட கடைப்போல் மேலே பொங்குவதும் மேழ அடக்குவதுமாக இருந்தது.

சக்கரவர்த்தி வழுக்கத்தை விட மிகுந்தான் கடைபுடன் வந்து மிம்மாணத்தில அமர்ந்தார். அவர் கையிலிருந்த ஓலை மீது எல்லாருடைய கண்களும் கவனமும் சென்றன.

“சபையோர்களே! சரங்காலம் சபை கைவும் சமயத்தில் மூக்கியமான செய்தியை எதிர்பார்ப்பதாகச் சொன்னேன், நான் எதிர்பார்த்ததைக் காட்டிலும் மிகவும் மூக்கியமான செய்தி வந்திருக்கிறது. மந்திரிகளே! அமைச்சர்களே! தளபதிகளே! எல்லாரும் கேளுங்கள்! புத்தம்முடித்துவிட்டது. வாதாபி சக்கரவர்த்தி புத்தத்தை நிறுத்திவிட்டார். சமாதானத்தையும் சிடுகத்தையும் கோரி ஓலை அனுப்பியிருக்கிறார்!” என்று மகேந்திர பல்லவர் தம் கையிலிருந்த ஓலைவயத் தூக்கிக்காட்டியதும், சபையில் ஏற்பட்ட நாதவாசாதத்தையும் மற்றும் பல

வியப்போலிகள், குதூகல ஒலிகளையும் சொல்லி முடிவாகு. இவ்வளவுக் கிடைவில், “ஹாம்” என்ற ஆட்சேபிக்கும் சத்தம் ஒன்றும் இனம்பந்தரன் செய்தது. அது மாமல்லவர இருந்த இடத்திலிருந்து வந்ததென்று சொல்லிவண்டியுயிர்க்கு.

“மந்திரிகளே! அமைச்சர்களே! உங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். துங்கபத்தா கடுமியிருந்து கர்மதை நெய் வகையிலும் உன்ன மல்ய பராத தேசத்தின் ஏக சக்கராதிபதி கம் முடைய சிடுகத்தைக் கோருகிறார். கம்முடன் சமாதானத்தை நாடுகிறார், அவருக்கு என்ன மறுமொழி அனுப்பட்டும்? புத்தத்தை நிறுத்த முடியாது, போர் நடத்தியே திருவோம் என்று சொல்லி யனுப்பட்டுமா? அல்லது, பல்லவ குலத்தின் பரம்பரை தர்மத்தை ஒட்டிச் சிடுகத்தைக் கோருகிற வாதாபி சக்கரவர்த்தியிடம் காலும் சிடுகை தர்மத்தைக் கைக் கொள்ளலாமா? சபையோர்களே! என்னுடைய யோசித்துச் சொல்லுங்கள். பதினாறுவிரம் யாளைப் படைகளையும் ஐந்து லட்சம் காலாட் படைகளையும் உடைய வாதாபி புலிகேசி மன்னர், புத்தத்தை நிறுத்திவிட்டு, நமது விருந்தாளியாகக் காஞ்சி நகருக்கு வந்து, சில தினங்கள் இங்கே தங்கி இம்மா நகரின் சிறப்புக்களைப் பார்த்துக்கனித்து விட்டுப் போக விரும்புகிறார். அவரைத் தக்க மரியாதையுடன் வர வேற்று உபசரிப்போமா, அல்லது கோட்டைக் கதவுகளுக்கு இன்னும் சில புதிய தாழ்ப்பாள்களைப் போட்டு அடைப்போமா? ஒருவரோடொருவர் கலந்து யோசித்துக் கொண்டு உங்களுடைய ஏகமனதான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுங்கள்” என்று சக்கரவர்த்தி.

பிறகு சற்று நேரம் சபையில் ஓரே கைகலப்பாய் இருந்தது. மந்திரிமர்களும், அமைச்சர்களும் ஒருவரோடொருவர் உதராகமாய்ப் பேசிக்கொண்டார்கள். கடைசியாக, பிரதம மந்திரி சரங்கத்தேவப்பட்டர் பேச

வதற்கு எழுத்து நீன்றபோது, சைப
யில் நீசப்தம் குடிசொண்டிருந்தது.

"பல்வயைந்திரா! தங்களுடைய
சாறுதந்திரத்திலும் தீர்க்காலோசனை
யிலும் இச் சைபியார்கள் அனை
வருக்கும் புரண ஈம்பிக்கை இருக்
கிறது. எந்தக் காலத்தையும் எந்தக்
காலத்திலும் எப்படிச் செய்ய வேண்
டுமோ, அப்படித் தங்கள் செய்து
முடிப்பீர்கள் என்று எல்லாரும்
உறுதி கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே,
முதலில் தங்களுடைய அபிப்பிரா
யத்தைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பு
கிறோம்" என்றார்.

அப்போது சக்கரவர்த்தி "பட்
டிரே! நீங்கள் அபிப்பிராயத்தைக்
கேட்கவும் வேண்டுமா? அவசியத்
துக்கு மேலே ஒரு சிமீஷனும் புத்
தத்தை நடத்துவது எனக்குப் பிரிய
மில்லை. ஒரு உயிர் விஞ்ஞானச் சேதம்
அடைவதில் எனக்கு விருப்பமில்லை.
இந்தக் கோட்டைக்குள் இருக்கும்
சாமெல்லாரும் கூடிய வகையில் ஒரு
குறையும் இல்லாமல் சௌகர்யமா
யிருக்கிறோம். ஆனால் கோட்டைக்கு
வெளியே சிராமங்களிலும் பட்டணங்
களிலும் உள்ள பல்வயைந்திரைப்
பிரதானிகள் பெரும் கஷ்டங்களுக்கு
ஆளாகி விடுகிறார்கள். தொண்டை
மண்டலத்தில் இந்தக் கோடை
காலத்தில் சாகுபடியை நடக்கவில்லை.
இன்னும் சில மாத காலத்தில்
பல்வயைந்திரைப் பிரதானிகள் பெரும்
பஞ்சம் பீடிக்கக்கூடும். இப்பேர்ப்
பட்ட நிலைமையில், அனாதையினமாக
புத்தத்தை ஒரு சிமீஷனாகவது வளர்த்
துவதற்கு எனக்குச் சம்மதமில்லை.
மேலும், வீராதி வீரரும் உத்தராகபத
தாரஞ்வுவர்த்தன சக்கரவர்த்தியைப்
போர்க்களத்தில் புறங்காட்டிச் செய்
தவருமான புனிகேசி மன்னர் புத்
தத்தைத் தாமே நிறுத்தி விட்டு
வசிய வந்து சமாதானத்தைக் கோரும்
போது, நாம் அதை எதற்காக நிரா
கரிக்க வேண்டும்? என்னுடைய
அபிப்பிராயம் அவருடைய கோரித்
தையை ஒப்புக் கொண்டு சமா
தானத்தை உடனே நிறுத்தி
வேண்டுமென்பதுதான்."

இவ்விதம் சக்கரவர்த்தி கூறி நிறுத்
திலும், சாசங்கதேவ பட்டர், "பல்வ
யைந்திரா! தங்கள் இப்பொழுது
கூறிய விஷயங்கள் எல்லாம் இங்

னள்ள அனைவருக்கும் உடன் பாடு.
('இவ்வு' என்ற சத்தம் மரமல்லர்
இருந்த திசையிலிருந்து வரவே, பட்டர்
மேலே கூறியதாவது.) மந்திரி
மண்டலத்தைச் சேர்ந்த அனை
வருக்கும் உடன் பாடு. ஆனால், ஓரே
விஷயத்தைப் பற்றி எங்களில்
எவருக்கு ஒரு ஐயப்பாடு இருக்கிறது.
வாதாபிச் சக்கரவர்த்தியைக் காஞ்சி
கருக்குள் தங்கள் விருத்தானியாக
வரவேற்பது பற்றிச் சொன்னீர்கள்.
அது பத்திரமான காரியமா என்று
தான் சந்தேகப் படுகிறோம். வாதாபி
மன்னர் பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சாத
வஞ்சகர் என்றும் அசை குணம்
படைத்தவர் என்றும் கேள்விப்பட்
டிருக்கிறோம். காஞ்சியைப் பார்க்க
வருவதாக அவர் சொல்வதில் ஏதே
னும் சூழ்ச்சி இருக்கக் கூடு
மல்லவா?" என்றார்.

மிகுந்திர பல்வயைந்திரைப் புத்தத்தைப்புக
கூறினார். "சாசங்கதேவரே! மூன்
டிரைதையுள்ள மதி மந்திரிகளின்
உடமையைத்தான் நீங்கள் செய்
தீர்கள். போர்க்கே வேண்டிய காரியத்
தான். ஆனால், வாதாபி அசைக் கேட்
டிருப்பதல் ஒருவிதமான சூழ்ச்சியும்
இருக்க சிபாடமில்லை. அவருடைய
பாணப்படை காயாப்படை எல்லா
வற்றையும் காஞ்சிக்கு இரண்டு சாத
னாத்துக் கப்பால் அனுப்பியிடச்
சம்மதிக்கிறேன். தாம் தமது முக்கிய
பரிவாரங்கள் பத்துப் படுகின்றது
பெருடன் சிசா புத பாணியாகக்
காஞ்சிக்குள் பிரவேசிக்கச் சித்தமா
யிருக்கிறேன். சைபியோர்களை! எம்
மிடம் இவ்வளவு புரண ஈம்பிக்கை
வைத்து வருகிறவரிடம் நாம் எவ்விதத்
தில் சந்தேகம் கொள்வது? இதில்
சூழ்ச்சிக்கு இடமே யில்லை. ஆகவே,
புத்தமா, சமாதானமா என்பதைப்
பற்றித்தான் உங்களுடைய அபிப்
பிராயம் வேண்டும்" என்றார்.

மறுபடியும் மந்திரி மன்னர்களும்
அமைச்சர்களும் ஒருவரோடொருவர்
கலந்து ஆலோசித்தார்கள். கடைசி
யில், சாசங்கதேவ பட்டர் எழுந்தது.
"பல்வயைந்திரா! மந்திரி மண்டலத்
தார் சமாதானத்தையே விரும்பு
கிறார்கள். வாதாபி சக்கரவர்த்தியைக்
காஞ்சிக்குள் வரவேற்கும் விஷயத்
தில் தங்களுடைய உசிதம் எதுவோ
அதன்படி செய்வாமென்று அபிப்
பிராயப் படுகிறார்கள்" என்றார்.

அது கட்டுப்பாட்டு விலை
யாய் இருக்காது. ஆனால்
சென்று வருஷம் நான் வீற்
றதில் பாத் விலைதான்.

நான் உனக்கு அந்த விலை
கொடுக்கமாட்டேன். உன்
பையாற்றி யுகாரும் செய்கிறேன்

அவன் திருட்டு விற்பனையை பூழ்க்க உதவுகிறான்

சென்னை போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல்

AAA 1394-D. TM

KALKI-1-4-1945

பாசமும்

கிருஷ்ணன் ஹந்திபுராத்திலிருந்து திரும்பியதும் சமாதானத்தைப் பற்றி யிருந்த கொஞ்ச ஆசையும் இல்லை யென்று திடுக்கிட்டு. குயராசத்திற்குக் கோரணமாகிய புத்தம் கிச்சயம் என்று ஒற்பட்டதும் சூத்தி அக்கேதில் ஆழந்தான்.

"அவமானத்தைச் சேத்துக்கொள் ளுங்கள், ராஜ்யமும் வேண்டாம் புத்த மும் வேண்டாம் என்று சொல்ல என்ரு ளா ஏழயிலை. அத்திரிய குலத்தில் பிறந்த என் மக்கள் எவ்வாறு அந்தச் சேக்க முடியும்? ஆரீனும் புத்தம் கடத்தி ஒருவரை ஒருவர் கொன்று குயம் கிடுத்துப்போய் அதற்குப்பின் பன் என்ன வரபம் பெறமுடியும்? என்ன கைம் அனுபவிக்க முடியும்? இக் தச் சங்கடத்திற்கு என்ன செய்வோம்?" என்று இவ்வாறு குயராசபகம் ஒரு பக்கமும் லும் அத்திரியப் பண்பாடு ஒரு பக்கமும் சூத்தியின் உள்ளத்தை இழுத்து வேதனை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தன. தனக் குள் ஆயோசித்தான் :

"பிஷம், துரோணர், கர்ணன் இந்த மூன்று மகாபூதர்கள் என் மக்கள் எவ்வாறு தோற்கடிப்பார்கள்? இவர்கள் பாராடும் எதிர்க்க முடியாத வீரர்களா யிற்றே? இம் முயர்க்கைப்பற்றி என் னினும் என் உள்ளம் கடுங்குகிறது.

மற்றவர்களைப்பற்றி என்ருள் சிந்தை யில்லை. கொளவசேனையில் இம் மூவரே என் மக்களின் உயிருக்கு ஆபத்தா யினையிக்குப் சக்திவாய்ந்தவர்கள். இவர்க ளில் ஆசாரியரான துரோணர் சிஷ யர்கள் பேசிக் உள்ள பிரியத்தினு லேயோ அல்லது சிஷயர்களுடன் புத் தம் செய்ய மனம் ஒய்வாமலோ, என் மக்களைக் கொல்லாமலிருக்கலாம். பிரா மகர் என் குமாரர்களின் உயிரைத் தீண்டமாட்டார். கர்ணனே பாண்டவர் களின் முக்கிய சந்தரு. என் புத்திரர் களைக் கொன்று துரியோதனனைத் திருப்தி செய்யவேண்டு மென்று யிருந்த ஆவல் கொண்டவனாக இருக்கினான். கர்ணன் மகாபூதனாகவு யிருக்கினான். கர்ணனை கினைத்தால் என் உள்ளம் தீப் பற்றியது போல் எரிமிறது. அவனை என் பேசிக் கண்டு பேசி அவன் பிறப் பின் உள்ளமனைவர் சொல்லியிட இதவே சமயம். தன் பிறப்பைப்பற்றி அநிந்தயின் அவன் உள்ளம் மாறுதல் அடைவாம லிராது."

மீக்கனைப் பற்றிக் கவலைபால் யீடிக் கப்பட்டுக் சூத்திரேயி இவ்வாறு தனக் குள் பல சிந்தனைச் செய்துகொண்டு கங்கையோரம் கர்ணன் தினமும் ஐயம் செய்யும் இடத்தை நோக்கிச் சென்ருன்.

எதிர்பார்த்தபடி கர்ணன் ஐயத்தில் இருந்தான். சிறுக்கு முகமாக சின்று கொண்டு கங்கை உபரத் தூக்கிச் சூரிய உபாசனையில் ஆழ்ந்திருந்தான். அவன் ஐயம் செய்த முடிக்கும் வகையில் அனாஸ்குப் பின்புறமாக வின்று காத்துக் கொண்டிருந்தான். சூரியன் தன் முதனகர் கடும்வகை யில் கர்ணன் எதையும் கவனிவா மல் கரைக்கிரமகத நிபாணத்தி லேயே இருந்தான்.

ஐயம் முடிந்ததும் திரும்பிப்பார்த்துக் சூத்திரேற்பதைக் கண்டான். வெய்யிலின்

தருமழம்

ராஜகோலாலாய சாஸ்திரி

தரபந்தம் அவன் கர்ணன் உடனில்
மேல் இருந்த உத்தரீயத்தைத் தன் தலை
மேல் பிடித்துக்கொண்டு சிற்பதைப்
பார்த்து இதென்ன வென்று விவப்
படைந்தான்.

"தரபந்தமும் அதிரதமும் மனோ
கர்ணன் நான். உங்களுக்கு அபிவாத
னம் செட்டுறேன். சேவைக்குக் காந்
திருப்பவனுமே என்ருல் தங்களுக்கு
என்ன ஆகவேண்டியது?" என்று பேசி
பேரர்களை வணங்கும் முறைப்படி
கமல்கரித்துக் கேட்டான்.

"கண்ணே! நீ தரபந்தியின் புத்திர
னல்ல. நேரோட்டியும் உன் தகப்ப
னல்ல. நீ குத குலத்தில் பிறந்தவன்
என்று என்னுந்ே. பருதை என்ருந்ே
குத்தியின் வயிற்றில் பிறந்த குடீய
குமாரனுமாய் நீ. உனக்கு மக்களம்!"
என்று சொல்லி அவனுக்கு அவன் இன்ம
தைதய விளக்கிச் சொன்னான்.

"வயசு குண்டவயக்கமோடு தேவ
குமாரனுமே பிறந்த நீ உன் சகோதரர்
களை அதித்தகொன்னாமல் துரிபோதன
னுடன் சேர்ந்து அவர்களைப் பகைக்
கொள். திருதராகுப்பா புத்திரர்களை
அங்கடிப் பிழைப்பது உனக்கு அவ
மானமாகும். நீ அருச்சுனுடன்
சேர்ந்து வீரகுல சாஸ்திரத்தை அடை
வாயாக! நீயும் அருச்சுனுடன் ஒன்று
சேர்ந்து துஷ்டர்களை அடக்குவீர்களாக.
உலகமே உங்களை வணங்கும். பவராம
னும் கிருஷ்ணனும் போல் நீங்கள் இரு
வரும் பிரசித்தி அடைவீர்கள். தம்பி
மார் ஐவர்களுக்கும் மூத்த சகோதர
னாக நீ அவர்களைக் குழப்பட்டுத் தேவர்
களைக் குழப்பிட்ட சீர்தம் தேவனைப்
போல் ஜோகிப்பாய். தருமசேனடமாள
வியுபயங்கனில் அன்புள்ள தாய்க்கும்
தகப்பனுக்கும் சந்தோசமும் தருவதே
உயர்ந்த தருமம் என்பது சாத்திரம்"
என்னான்.

குடீய பவராகை உபாசித்த முடிந்த
சமயத்தில், இவ்வாறு தன்னைப் பெற்ற

தாயைக் கேட்டுக் கொள்ளப்படும்
போது குடீய பவராகனும் குத்தியின்
வெண்டுகோலை ஆகிரிப்பதாகக் கர்ணன்
உள்ளத்தில் கோன்றிற்று. அது
அவன் தன் மனத்தை கந்திரப்படுத்திக்
கொண்டு குடீயன் தன்னுடைய கைநி
யத்தையும் சத்திபத்தையும் ரோதித்
கொண், அந்தச் சோதனையில் தேவனிட
யடைபவராகாது என்று மனத்தைத்
திடப்படுத்திக் கொண்டான்.

"அத்திரியத் தாயே! உன்னால் சொல்
கப்பட்ட இந்த வார்த்தைதன்மையினோத
மான பேச்சு. என் உனக்கு என்
அத்திரியக் கடமைகளைத் தன்னிடிக்
அதனுமத்தில் இறங்கினேனானும் அதை
விடப் பெரும் தீங்கு யுத்தத்தில் எந்நப்
பகைவன் எனக்குச் செய்ய முடியும்?
குழந்தைப் பருவத்தில் என்னை நீ தன்
னிடில் எறிந்து விட்டு இப்போது தூதிக்
குடீய சேன்காரர்களுக்குக் காலம் மீதி
விட்டபிறகு என்னைப் பார்த்து 'நீ
அத்திரியன்' என்கொள். தாயின்
கடமைகளைச் செய்ய வேண்டிய காலத்
தில் செய்யாமல் இப்போது உன்
னுடைய மக்களின் கண்மையைக் கருதி
எனக்கு இந்தக் கதைகளைச் சொல்லு
கொள். இப்போது பண்டவர்களு
டன் என் சேர்க்கேனானும் எதிரி
களைக் கண்டு பயந்து அகர்களைக்
சேர்க்கேன் என்றுதான் அத்திரிய
உலகம் சொன்னும். திருதராகுப்பா புத்தி
ரர்களை என்வா கதலும் சொத்தும்

மதிப்பும் மரியாதையும் இதுவரையில்
அனுபவித்துவிட்டு இப்போது புத்தம்
வந்த சமயத்தில் அவற்றை வெவ்வேறு
பெயர்வாகக் கிப் பாண்டங்களுடன்
சேரச் செய்கிறார்கள். நியூதராய்டு
புத்திரர்கள் என்று ஓட்டாகக் கொண்டு
புத்தம் எவ்வித வேண்டத்தைத் தான்
டப் போவதாகவே எம்மிடமிருந்துகள்
நானே அவர்களை புத்தத்திற்கு அதிக
மாகவும் தாண்டி விடுக்கிறேன். அவர்
களை நான் இப்போது எப்படி விட்டு
விட முடியும்? உதவி செய்வ
வேண்டிய காலம் வந்து எதிரில் சிற்
கும்போது அநேகம் செய்துவிட்டுப்
பிறகு மானமாய்ப் பிழைக்க முடி
யுமா? தாயே! நான் கடனைத்
திர்க்கவேண்டும், உயிரையும் கொடுத்
துத் திர்க்கத்தான் வேண்டும். இவ்வா
றியல் சொற்றதை நிரூபண அப்பா
வேன். நான் என் சத்தியை வெவ்வேறு
செய்துவிட்டு உன் புத்திரர்களுடன் போர்
செய்யத்தான் வேண்டும். உன்விடம்
போய்ச்சொல்ல மாட்டேன். நீ என்னை
மன்னிக்க வேண்டும். ஆவிரும் நீ
செய்த முயற்சி முழுதும் வீண்

ஆகாது. உன் புத்திரர்களில் அருச்
களை மட்டும் எவர்க்குத் தந்துவிடு.
அவனுக்கு நானாவது இந்த புத்தத்
தில் இறக்க வேண்டியது நிச்சயம்.
உன்னுடைய மற்றப் புத்திரர்கள்
மன்ன என்ன செய்தாலும் அவர்
களை நான் கொல்வமாட்டேன். வீர
மக்களைப் பெற்றுப் புகழ் பெற்ற
வனே! உனக்கு ஐந்து புத்திரர்கள் எப்
படியும் இருப்பார்கள், நானாவது அருச்
கனாவது இருவரில் ஒருவன் உனக்கு
மிஞ்சுவான். மற்ற நான்வநோடு
உனக்கு ஐந்து மக்கள் நிச்சயமாக
இருப்பார்கள். போ!" என்றான்.

அத்திரிப தருமத்துக்குப் போருக்குப்
இந்த மொழிகளைத் தன் மூத்த மகன்
சொன்னதைக் கேட்ட குந்திதேவி அவ
னைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு பேச
முடியாமல் கண்ணிர் விட்டாள்.

"விதியை யார் தடுக்கமுடியும்? நீ
எனக்கு தம்பிகளுக்கு அபயம் கொடுத்
தாய். அதவே போதும். எனக்கு மல்
கைம்!" என்று ஆழிவதில்து விட்டு
வந்தவழி சென்றான் வீரத்தாய்.

CADBURY'S

CHOCOLATES

OF QUALITY

CADBURY'S CHOCOLATE
BOURNVILLE COCOA
BOURNVITA

செட்பரி கம்பெனியர்கள் மதுபடியும்
இந்தியாவிற்குத் தங்கள் ருசி வாய்ந்த
சாஸ்டெக்ஸ் ஏதாவது செய்வ இயல்
ததும் "இவ்வாறியை உயிர்ந்த என்
கெட்டினை மீண்டும் பெற்ற பாக்ஸெ
பெயர்!" என நான் உறுதிக்க.

தெய்வப் பிறவி

செனார்தனம்

தினந்தோறும் பத்து மணிக்குச் சரப்பரடு ஆகி, வேலை முடிந்ததும் எங்கள் எங்கள் வீட்டு முன்பக்கத்து ஜன்னலில் வந்து உட்காருவது வழக்கம்.

எங்கள் வீட்டுக்கருகில் ஒரு பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகும் குழந்தைகளையும், உபாத்தியாயினிகளையும் பார்ப்பதில் எனக்கு ஒரு தனி ஆவர்தம்.

இரண்டு நாட்களாக ஒரு புது உபாத்தியாயினி பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்து கொண்டிருந்தாள். எனக்கு அவளை எங்கேயோ பார்த்ததுபோல் இருந்தது. உப்பிலுவதற்கோ சங்கேதமும். முடிவில் அவளைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவலில் ஒருநாள் உப்பிட்டேன். அவளை அருகில் பார்த்ததும் திடுக்கிட்டவனாய், "நீயா, ஜயா! உரோ என் தல்வகா நிகாத்திதன்? கூடசியில் இதுதான் உன் முடிவு?" என்று பத்திரினைன்.

"நீயா, நியா? நான் இங்கிருப்பது எனக்குத் தெரியவில்லையே! என்னை உப்பொழுது பார்ப்போம் என்று தடிவாய்த் தடித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஏன், என்னை இந்த நிலைமையில் பார்த்தும் எனக்கு ஆச்சரியமா யிருக்கிறது? நாவேதான் அம்மா! வீட்டு விவரிக் கொண்டேன். அவர் வங்கைப் பற்றிக் கஷ்டப்படுவதை என்னுள் பார்க்க முடியவில்லை. சரி, எனக்கு

வாழ்கையாதிறது; போய்ச் சாயந்திரம் வருகிறேன்" என்ற சொல்லிவிட்டுச் சென்ருள் ஜயா.

அவன் சென்றதும் எனக்குச் சிறிது வேரம் ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. பழைய ரூபகங்கெல்லாம் வந்தன.

ஜயாவும் எனும் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து ஒன்றாய்ப் பழகியவர்கள். ஜயா எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டுப் பெண். ஜயாசின் அப்பா சேவகா அப்பர் பனக்காரர்.

ஜயா குழந்தையி லிருந்தே தொம்ப இளம்ப மனதுடைவகை. சிறர் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்துச் சேக்க மாட்டாள். அவன் வீட்டுப் பண்டியாள் மாட்டை அடித்தாளுமல், அவனுடன் சண்டை பிடிப்பாள்.

தாமப்புவை ஒத்த நிறமும், இடுப்பு வகையில் பின்னிச் சாட்டைபோல் தொங்கும் பின்னலும், குருகுப்புவா முகமும், சாக்தமான் கண்ணும் கடைவகை. அவனுக்குத் தஞ்சை வானுள் அவன் தந்தை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் முடிவில் ஒருவரன் வந்தது. மாப்பிள்ளை அழகன். எல்கத்தையில் பெரிய வேலை. சொத்தம் கொஞ்சம் இருந்தது. எல்கத்தையில் எழு கடைகள் கூட

தோட்டக்காரர்:—நீன் கவிஷம் அதுவுமாய்த் தூள் வதக்குக் கடிப்பட்டுக் கொண்டே போட்டாய். நம்ம தோட்டக்காரை விருத்த நாய்ப்பாடு கொண்டு வரக் கொண்டு விடுகிறேன்.

பக்கி:—தூவியோ! வேண்டாம்! எனக்குத் தனியாகச் சலிவாயம் போல் விட்டது!

இருக்கின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். ஐயாவதையும் அவன் கணவனையும் மனங்கொலத்தில் பார்த்ததும் எய்வோரும் ஐயா அதிர்ஷ்டசாலி என்று சொன்னார்கள். கல்யாணம் விமரிசையாக நடந்தது. நான் கல்யாணத்தின் போது ஐயாவின் அருகிலேயே வீடு தேன். ஐயாவுக்குத் தனக்கு வரனாகத் தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று திருப்பியடைந்தேன்.

ஐயாவுக்குக் கல்யாணமான ஒரு மாதத்துக் கெல்லாம் எனக்கும் என் அத்தாளுக்கும் விவாகம் நடந்தது. ஐயாவும் நானும் பிரிப முடியாமல் பிரிந்தோம்.

தேரீஞ்சு நாளில் என் கணவருக்கும் வேண்டிய விட்டபடியால் நானும் பட்டணத்துக்கு வந்து விட்டேன். இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஊர்ப் பக்கம் போக முடியவில்லை. எனக்கு எப்பொழுதும் ஊர் ஓசபகமாயே இருந்தது. "ஐயா எங்கிருக்கிறாரோ, எப்படி வீடுப்பாரோ" என்றெல்லாம் என்னிடம் கொள்வான். கடிதம் போட்டும் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மூன்று வருஷம் கழித்து எங்கள் ஊரிலே ஐயம்பெட்டகட்கு வந்தேன்.

வந்ததும் "ஐயா எங்கே இருக்கிறார்?" என்று அம்மாவைக் கேட்டேன். அவன் கங்கத்தாலில்தான் இருப்பதாகவும், அவன் அப்பா அவளை அழைத்துவரப் போவீருப்பதாகவும் சொன்னான். நான் அங்கு இருக்கும்பொழுதே அவளும் அங்கு வருவதைப் பற்றிக் குதூகலம் கொண்டேன். நானு நான்குக்குப் பின் ஐயா வந்து விட்டான். அவளைப் பார்ப்பதற்காக அவன் விட்டிருந்த ஓடினான். அவன் முதல் நான் இரவு வந்ததாகவும், பிரயாண அனுப்பினால் என்னை உடனே வந்து பார்க்க முடியவில்லை பென்றும், இப்பொழுது தோட்டத்துப் பக்கம் போவீருக்கிறார் என்றும் அவன் தாயார் சொன்னான். நான் தோட்டத்துக்குப் போனேன்.

எங்கள் வீட்டுக்குப் பின்புறம் ஆற்றம் கரை. மாலைவேளையில் படித்துறையில் விந்து கொண்டு பார்த்தால், பகலையான வயல்களும், நோல்களும் துறையுமாகச் சுழித்து ஓடும் காவேரியும் தெரியும். நானும் ஐயாவும் எவ்வளவு நான் அந்த அழகை அனுபவித்திருக்கிறோம்.

அன்று தோட்டத்திற்கும் துறையுக்கும் எனக்குப் பழைய விளையாட்டெல்லாம் சிலைக்கு வந்தது. ஐயாவைத் தேடிக்கொண்டு படித்துறையுக்கு வந்தேன். ஓடும் ஆற்றப்பார்த்த வண்டியும் ஐயா படித்துறையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். நான் சத்தப்படாமல் போய் அவன் கண்களைப் பொத்தினேன். "யார்? தெரியவில்லையே!" என்று கைகளை எடுத்து விட்டுத் திரும்பினான் ஐயா. அவன் முகத்தைப் பார்த்ததும் நான் திடுக்கிட்டேன். அவன் கண்கள் சிலர் திருந்தன. அழுது கொண்டிருந்தவன் என்னைக் கண்டதும், "சீலா! வர, வர! நேற்றே வரவேண்டும் என்று சிலத்தேன் முடியவில்லை. நீ வருவா பென்று எனக்குத் தெரியுமே!" என்று என்னை வந்து கட்டிக் கொண்டான். அவன் கை கைப்பாக இல்லை பென்று எனக்குத் தோன்றியது. அவன் உடம்பு மெலிந்து எதும்பா வீருந்தது. முகத்தில் சந்தோஷமேயில்லை. என்னிடம் ஒரே ஒரு முக்கிய விஷயத்தைச் சொல்ல மறைக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்டேன். "சீலா! முன் எல்லாம் நான் எந்தநேரம் இங்கே ஆனந்தத்தோடு பொழுது போக்கி வீருக்கிறோம். நான் எப்பொழுதுமே குழக்கத்தை வீருக்கிறேன் உட்கார என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது" என்றான்.

அவன் கண்களில் நீர் விதந்து விட்டது. எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. "ஐயா! இது என்ன? என் இப்படி வருத்தமெது?" என்றேன்.

"நீலா! கல்யாணத்தில் பொழுது என்று எல்லோரும் அறியுபவரே என்று சொல்லுங்கள். என் கணவருக்கு ஏராளமான சொத்து இருப்பதாகச் சொல்லுங்கள். அதெல்லாம் மீள் பகட்டு. நான் அதற்காக வருத்தமில்லை. அவர் நானாவருமளவுக்கு கடைக்களுக்கு களைச் சரிவாகக் கவனிப்பது கிடையாது. கடைகளில் கூடிகள் வைத்ததுதான் சட்டம். அவரவர்கள் அகப்பட்டதைக் கொள்ளுபவர்களுக்கே. இவருக்கு டாம்பேக் ஐஸ்தி. அதனால் பணம் செலவழிப்பது கொஞ்சமல்ல. அதை விட்டு விட்டு, என்னை மனத்தினால் தான் அவருக்குத் தனித்திரம் வந்துவிட்டதாம். என் தனித்திர ஐஸ்கம்மதான் அவர் கட்டத்திற்குக் காரணமாம். கடைக்குக் குறித்த காவத்தில் ஏதேனும் யாரைவிட்டாலும், வரவேண்டிய இடங்களில் பணம் வரா விட்டாலும், எல்லாவற்றிற்கும் என்னை தான் காரணம் சொல்லுகிறீர்.

"அடிக்கடி, நான் இருப்பதால் வேறு நபருக்கென மனத்துக்கொண்ட முடிய வில்லை என்கிறீர். இதுவரை என் அவருடைய சந்தோஷமான சொல்லியே கேட்டது கிடையாது. இவரே இப்படி யிருக்கையில் விட்டிருப்பவர் களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? அவர் சனம் என்னை போலிக்காரிக்கும் கேவல

மாக நடத்துகிறீர்கள்" என்று உதிரினர்.

ஐயா சொல்லியதைக் கேட்டதும் எனக்கு உணர்வு சுற்றுவதுபோல இருந்தது. "எம் அருமை ஐயாவா இவ்வளவு கஷ்டம்?" என்று தடித்தேன். கடைகளில் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு, "ஐயா! தனிமையாயிரு; அவர் நானே இருந்திருவார். மறுஷனுக்குப் புத்தி எப்போதும் நிரோமாதிரி இருக்காது" என்று தேற்றி வேன். இந்தச் சம்பவம் நடந்த இரண்டு நாட்களுக்கெல்லாம் என் கணவருக்கு விஷமாய் விட்டதாம், நான் எனக்கு வந்துவிட்டேன். அதற்குப் பிறகு ஐயா கவப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரிய வில்லை.

நீதி வருவார்களே என்றுவிட்டன. இன்று தற்செவ்வக ஐயாவைப் பார்த்தும் எனக்குத் திகைப்பா யிருந்தது. சாயத்திற் அவர் வந்ததும் ஐயாவைப் பற்றிச் சொன்னேன். அவரும் "கடைசியில் இதுவா அவன் முடிவு?" என்று வருத்தினார்.

ஐயாவும் சாயத்திற் வந்துவிட்டான். அவரும் என்னும் 'டிபன்' சாப்பிட உட்கார்ந்தோம். "நீலா! நானும் நீயும் இம்மாதிரி சேர்ந்து சாப்பிட்டு என் வளவு காணாதீர்!" என்னுள் ஐயா.

"ஐயா! உன்னை அவர் சரிவாக நடத்த விடவில்லை? ஏன், உன்னைவிட அவருக்கு

கொடுக்கல் வாங்கல்

கல்ல மனைவி கிடைத்து விட்டாள்? எல்லாவற்றையும் விவரமாகச் சொல் வேன்; கேட்டால்தான் எனக்கு சிம்பி வாயிருக்கும்" என்றேன்.

"கிளா! அவர் சபரவம் மாறவே யில்லை. காலுக்கு வான் அடியும் வசையும் அதிகமாகி விட்டன. வான் இருப்பதால் தான் தனக்குக் கஷ்டம் என்று சொல் லிக் கொண்டிருக்கார். வான் உயிரை மாசித்துக் கொள்ளலாமா என்று கிறித் தேன். அம்மா தாங்கமார்ட்டரோ என்று காலுக்கு வந்து இரண்டு வருஷம் படித் தேன். அது எனக்கு உதவிபா யிருந்தது. இந்த வருஷம்தான் வேலைபாசிற்று" என்று ஐயா.

அதற்குப் பிறகு ஐயாவும் சாதும் அடிக்கடி சந்திப்போம். என்வமோ ஐயா படித்து உபாத்தியாயினியாகவா வது வந்தானே என்று வான் ஆதரம் கொண்டேன்.

இன்னும் இரண்டு வருஷங்கள் ஆயின. என் கணவரைப் பம்பாய்க்கு மாற்றி விட்டார்கள். சரங்கன் பம் பாய்க்கு வந்துவிட்டோம். சரங்கன் குடி யிருந்த விட்டியும், என்வமோடு ஒருவர் குடியிருந்தார். அவர் மனைவி எம். ஏ. பட்டநாராயணம். மகா சாங்கிக்காரி. கைவளம் மனைவியும் சாச சங்கட போட்டுக் கொண்டிருப்பார்களே. அவ ளுக்கு ஒரு சிறியும் விட்டியும் இருப்பது என்ருல் வேப்பங்காவரம் இருக்கும். அவருக்கு அது பிடிக்காது. அதற்காக அவர் ஒன்று சொன்னும், அவர் ஆரீசம் சொல்வான். தனியே அடித்துக் கொண்டு அவர் போரமல் வெனிபே போய்விடுவார். இப்படியும் ஒரு பெண் உண்டா என்று வான் கிறித்துக் கொள்ளுவேன்.

ஒரு வான் அவர் ஆரீசமிருந்து வரும் போது அவன் விட்டியும் இல்லை; என் வேயோ போய் விட்டான். அவர் வெனிபில் சிந்த கொண்டிருந்தார்.

என் கணவர், "என்ன, விட்டியும் ஒருவரும் இல்லைவா?" என்று அவரை விசாரித்தார்.

"விட்டியும் ஒருவரும் இல்லாதது இங் கைக்கு என்ன புதிது! மூன்று வருஷ மாடித்தான் அனுபவிக்கிறேன். இவ்வளக் கட்டிக்கொண்டு!" என்று அவர். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் இருவரும் ரோம்பி கொள் பேசிக் கொண்டிருந் தார்கள். அந்த அம்மான் வந்ததும் என் கணவர் உங்கே வந்து, அவசரம் அவசரமாக "கிளா!" என்று.

"என்?" என்றேன்.

"அடுத்த விட்டுக்காரர் வேறு பாரு யில்கு, உன் சிங்கிதி ஐயாவின் கணவர் தான்! அவரிடம் பேச்சைக் கொடுத்த தில் இந்த விஷயம் தெரிந்தது!" என்று.

"கிளாமாவா? வேண்டும்; அந்த சாவுகளை அப்படித்தான் படுத்தவேண் டும். என் தொழிலின் வரம்பைப் பற்றி படுத்தியதற்கு இந்தத் தண்டனை போதாது; இன்னும் வேண்டும்" என் றேன்.

"சத்தம் போடாதே! இது அவர் காதில் விழப்போறது!" என்று.

"அவர்க்கு சங்கடமில் இதை எங்கே வெளிக்கே போகிறார்களே!" என்றேன். அன்றே என் தொழி ஐயாவுக்கு அந்த மனிதரைப் பற்றியும் அவர் அனுபவித் தும் சாச வேதனையைப் பற்றியும் செய்தம் எழுதினேன். வான் அனுப விக்கும் சந்தோஷத்தை அவளும் அனு பவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக என் கடிதத்தின் கொக்கம்.

நீளும் செய்தம் எழுதிப் பத்துரைக் இருக்கும். ஒருவன் காலை வரையில் வண்டியுக்கு சிந்தது. பார் வருகிறார்கள் என்று தெரிந்தேன். எனக்கு வான் சாங்கபது கணவர், கணவர் என்று தொன்றில்கு, வரணுக்கு ஒருவரை. "ஐயா! என் இப்படித் திடீரென்று வந் தாய்? செய்தம் எழுதக்கூடாதோ?" என்றேன்.

"எழுதினும் நீ என்ன சொல்வாயோ என்றதால்! உன் கடிதத்தைக் கண்ட தும் எனக்கு அங்கே சிலகொள்ள வில்கு. வேலைகை சாஜிதாமா செய்து விட்டு வந்துவிட்டேன். அவர் எங்கே?" என்று ஐயா பரபரப்பினான்.

"ஐயா, நீ அந்த மனிதனின் சிலகை கைப்பற்றித் தெரிந்து சந்தோஷப்படு வாய் என்றவ்வரை வான் செய்தம் எழுதினேன்! உனக்குப் கைப்பற்றியம் பிடித்து விட்டதா? இங்கே என் வந்தாய்?" என்றேன்.

"கிளா! எனக்குப் கைப்பற்றியம் பிடிக்க வில்கு; வான் எனக்குத் குறித்து என் வரம்பைகை உதரிக் தள்ளினேனோ அது பவன்படவில்கு. வான் அவரைப் பிசிடதாய் அவர் சொகசியமா சிறுப் பார் என்று கிறித்தேன். அதனும் அவ குக்குத் தன்பம் அதிகமாகி விட்டது.

நான் பொறுமைபோடு கஷ்டங்களைச் சேத்துக்கொண்டு இருந்திருந்தால் அவருக்கு இந்தக் கஷ்டம் வந்திருக்காது! இப்பொழுதும் அவர் கஷ்டப்படுவதை நான் சிவக்கொண்டேன். அவர் என்னை சற்றைக்கொண்டாலும் சற்றைக்கொண்டாவிட்டாலும் அவர் காலடியிலேயே விழுந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்வேன்" என்றான்.

எனக்குக் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. "அடி, அசுடே! இன்றும் சண்டைக்குத்தான் வழி!" என்றேன்.

"சண்டைக்குப் பயிற்சி அவருடைய தனிப்பட்டதானால் சேத்துக் கொண்டு குருக்க முடியாது, சீலா!" என்றான்.

இதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் என் உயரத்தில் தோன்றிய உணர்ச்சி என்னைப் பரவலப்படுத்தி விட்டது. "ஐயா! நீ வேலவம் மனிதப் பிறவி அல்ல; தெய்வப் பிறவி!" என்றேன்.

ஐயா அவன் கணவன் விட்குறியுள் சென்றான். நானும் பின்னும் சென்றேன். அவன் கணவர் அவனைக் கண்டதும் "ஐயா!" என்று ஆச்சரியமும் அன்பும் சிவந்த குரலில்.

அவர் காலடியில் விழுந்து "என்னை மன்னித்த விடுக்கன்" என்று ஐயா.

"நானு உன்னை மன்னிப்பது? உன்னை அடிவாய்மாய்க் கொடுக்கக் கூடாது. உன்னைப் பகவானே தன்முத்துவிட்டான்" என்று அவன் கணவன் பிடித்த "எழுந்திரு ஐயா!" என்றான்.

அதற்குள் இளையன் ஐயாவைப் பார்த்துப் பிரயித்தவனாய், "வா! ஐயா!" என்றான். அவன் கணவன் கோபத்தால் நுயலித்தான்.

அங்கு கடக்கப்போகும் சண்டையைப் பார்க்க மனமில்லாமல் நான் வெளியே வந்து விட்டேன்.

பிறகு, மூத்தான் இருப்பது தெரியாமல் அவரைக் கவனமாகச் சென்ற கொண்டதாலும், தன்னை ஏமாற்றிய புருஷனிடத்தில் இனிமேல் ஒரு சீமையும் இருக்க முடியாதென்று இளையன் போய்விட்டதாலும் தெரிந்தது.

இழந்த வாழ்க்கையை மீண்டும் பெற்று விட்டான் ஐயா. அவர்களுடைய சந்தோஷமான வாழ்க்கையைப் பார்க்கும்போது எனக்குப் பெரிய சித்தி மடைத்ததுபோல் இருக்கிறது!

அழகுத் தெய்வமான

மன்மதன், இளவேனில் மயங்கதும் பெண்மணியைக் கந்தலித் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டான் என்பர் கவி காளிதாசர். எந்த அழகிய உத்தம தேவதைகள் கண்டிப்பும் கருத்தையும் பீனிக் குமோ, அக் கந்தலி வரும் முறையும் எல்லாப் பருவங்களிலும் கேசவர்த்தினியின் உதயிவரல் பெறுங்கள். மயிர் உதிர்வதை சிறுத்தங்கள். கந்தலிப் பெருக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

இளமையும் அழகும் கந்தலிக்குத் தந்தது. கந்தலி மனோஹரமாக்ருவது கேசவர்த்தினி ஒன்றே.

முக அழகைக் கந்தலிக்கும் அழகு படுத்துங்கள். உங்கள் கந்தலித் கேசவர்த்தினி கொண்டு அழகு படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கந்தலிப் பாதுகாப்பது, கிருத்தி செய்வது. அழகு படுத்துவது விடில் அணு 12

(மேத செயவு வேறு)

எக்காக் கடைகளிலும் கிடைக்கும் தயாரிப்பவர் :

தென் இந்திய ரஸாயன சாலை ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்.

1944-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதத்தோடு முடிவான மூன்று
மாதங்களுக்கூடப் பொதுஜன உபயோகத்திற்காக

2,200 டன் பித்தளைப் பாத்திரங் கள் வெளியில் அனுப்பப் பட்டுள்ளன

பித்தளைத் தகடுகள் வெளியில் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கப்படும்

பொதுக் கட்டுப்பாட்டுத் துறையின் உற்பத்தியாளர்
களும் விவசாயிகளும்
எட்டுமாதங்களுக்கு முன்பு சமரங்கம்
கிடைத்திருந்த உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து.

பித்தளைப் பாத்திரங்களில் விநியோக முறையிலும்பொருள் சர்க்கார் 1944-ம் வருஷம்
ஆகஸ்ட் மாதம் 12-ம் நாள் முதல் 1944-ம் வருஷம் 2,200 டன் பித்தளைத் தகடுகள்
இல் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கின்றனர். இவ்வகைக் கொண்டு பித்தளை
கள் செய்யப்பட்டு, அவைகளில் விநியோகம் முடிவாகி, அவை அறிவிக்கப்படுகின்றன.
ஒவ்வொரு பித்தளைத்திரமும் விநியோகப் போட்களுக்குத் தரப்படும் பித்தளைத் தகடுகளில்
தரப்படும் பொருள் அளவு ஒத்ததாக இருக்கும். 2 முதல் 10 டன் இருக்கும்.
சர்க்காரால் வெளியிடப்பட்ட தகடுகளில் செய்யப்படாத மற்ற எண்ணிக்கையான பித்தளைத்
பாத்திரங்களும் சர்க்காரால் அளவு ஒத்ததாக இருக்கும். 2-10-டன் வீதமேண்டும்
மற்ற விவரங்கள் பட்டியலிலே.

1944 வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 12-ம் நாள் இத்தாலியிலிருந்து அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
தில், அறிவிக்கப்பட்ட விவசாயிகளின் ஊர்தா பிரச்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
இதன் பிரச்சனை சீர்தரம் செய்யப்படும் சர்க்கார் பிரச்சனையில் மாற்றமளிப்பது
விரைவில். அறிவிக்கப்பட்ட பொதுப் பாத்திரங்களில் பித்தளைத் தகடுகளில்
தரப்படும் அறிவிக்கப்பட்ட தகடுகள் உடனடியாகத் தரப்படும் பித்தளைத் தகடுகள்
அவசரம் பற்றி யுள் செய்வதற்காகத்தான்.

உண்மையை உணருங்கள்

உரிமையுடையவர்கள்

பித்தளை சமரங்கங்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருப்பதைவிட
அதிக விநியோகம் கொடுக்காதீர்கள்

நியூ டெலி இன்டஸ்ட்ரீஸ் & சர்க்கார் இராணுவக் கிளையிலிருந்து.

AAA 1276-TM.

மிக நேர்த்தியான மணமும், நல்ல
நீறமும், குறைந்த விலையும் உள்ள
லிப்டன்ஸ் தேயிலை
பெண் தேயிலைகள்
இது தேயிலைகளை
விட சிறந்தவை.

லிப்டன்ஸ் தேயிலை பெண்

நேர்த்தியான இந்திய தேயிலை

பங்கீண் கர்வம்

~ராஜி~

பிரதூயின் வீட்டின் ஓர் அறையில் விளையாட்டுச் சாமான்களெல்லாம் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு நாள் அந்த அறையில் ஒருவரும் இல்லாமலிருந்த போழுது, அந்த அறையிலிருந்த காலபந்து மற்றச் சாமான்களைப் பார்த்துத் திகழென்று "ஓ, ஓ! உங்களுடன் சேர்ந்து வானிருப்பது என் கௌரவத்திற்கே குறைவு" என்று தன்னிக்குகித்து ஒரு முகையில் போய் நின்று. இதைக் கேட்ட சிரீக் கேட் பந்துக்கு மிகவும் கோபம் வந்தது. "நான் என்ன உன்மையிடத் தாழ்த்தியா?" என்று வெகு கோபத்துடன் கேட்டது. அதற்குக் கோபம் என்பது, அது சப்தம் செய்து கொண்டே அறையவர் தெரி வந்ததிலிருந்து தெரிய வந்தது. சிரீக் கேட் பந்துக்குப் பக்கத்திலிருந்த டென்னிஸ் பந்தும் "ஆமாம், ஆமாம்; கால் பந்து எதில் உயர்வு?" என்று சிரீக் கேட் பந்து சொல்லிவதை ஆமோதித்தது.

"நான் எல்லாவிதத்திலும் உங்களை விட உயர்ந்தவன் தான். முதலில் என் பருமனைப் பாருங்கள். என் உருவத்தில் நீங்கள் பந்தில் ஒரு பாகம் கூட இருக்கமாட்டீர்கள். என் உருவம் எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறதோ அப்படியே நான் என் முகையும்" என்று மார் தட்டிப் பேசியது கால் பந்து.

"உருவத்தில் நீ எவ்வளவு பெரியவனாக இருந்தால் என்ன? உன் உடல் முழுவதும் காற்றுத்தானா? காற்றுக் குறைவக் குறைவ உன் புத்தியும் உருவமும் குறைவாய்வேண்டி

பதுதான்! என் அப்படியா இருக்கிறேன்? உன்னைப் போல் நான் உருவத்தில் குறைவதே வில்லியே" என்றது சிரீக் கேட் பந்து.

"உருவத்தில் நான் குறைந்தால் என்ன? காற்று அடித்தால் மறுபடியும் என் கை உருவத்திற்கு வந்து விடுவேன். உன்னைப் போல் இல்லியே! நீங்கள் அடிபட்டுக் கீழிய ஆரம்பித்தால் உன்னை ஒன்றும் செய்வ முடியாதே" என்று சொல்லிவிட்டு ஏனைய மாகச் சிரித்தது கால் பந்து.

இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சிரீக் கேட் பந்தும் டென்னிஸ் பந்தும் கோபத்தினால் அவை இருந்த இடத்திலேயே ஒரு குகிக்குகித்து எழுந்திருந்தன. உடனே இரண்டு பந்தும் சேர்ந்து, "ஓ, கால் பந்தே! உன்னுடைய கைவரிசைகளை எங்களிடமா காண்பிக்க வேண்டும்! விளையாடும் போழுது உன்னை ஒவ்வொருவரும் காலால் உதைப்பதைப் பார்த்தால் அவ்வளவு உன் வட்சனம் தெரியுமா?" என்று கூறின.

அப்பொழுது கால் பந்துக்குக் கோபம் வந்தது. குதித்து எழுந்து அந்த இரண்டு பந்துகளையும் தாக்கலாம்

என்று நினைத்தது. பிறகு கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு, "ஓ, சிரீக் கேட் பந்தே! நீ நான் முழுவதும் வெய்யிலில் இருக்கிறாய்! இது மட்டுமா? ஒவ்வொரு முறையும் பவந்த சப்தத்துடன் உன்னை இந்தக் சிரீக் கேட் துடுப்பு அடிக்கும் போழுது எனக்கு

ரொம்ப வகுத்தமாயிருக்கிறது. ஏன்
இந்த உலகில் பிறக்கவேண்டும்?
ஏ. டென்னில் பந்தோ! இரு பக்கங்களிலிருந்தும் டென்னில் மட்டையால்
நீ அடிபடுவதைப் பார்த்தால் மன
திற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்
கிறது" என்று கேலி செய்தது. தக்க
னைப் பற்றிக் கால்பந்து உயர்வாகப்
பேசியதைக் கண்டு சிரிக்கெட் தடுப்
பும், டென்னில் மட்டையும் ஒன்றை
பொன்று சந்தோஷமாகப் பார்த்துக்
கொண்டன.

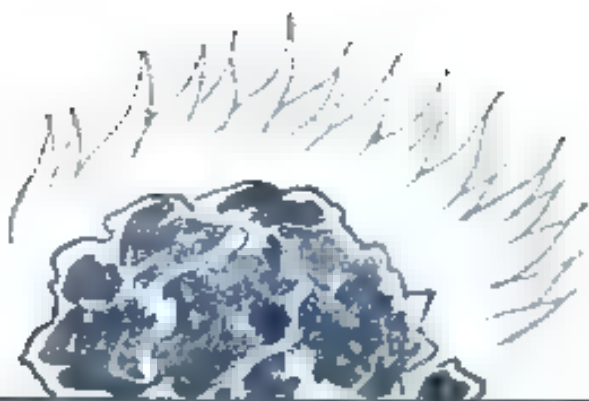
மீட்டிங் மணி ஆறு அடித்தவுடன்
அந்த அறையில் பாது ஒடி வந்தான்.
கால் பந்தைக் கையில் எடுத்துக்
கொண்டான். கால்பந்தும் பெருமை
யாகப் பாதுவின் கையில் இருந்
தது. தோட்டத்தில் பாது தன் சிறு
தெர்களுடன் கால்பந்து விளையாட
ஆரம்பித்தான். பந்து வெகு உயர
மாகக் கிளம்பி நெறுவர்களுக்குச் சந்
தோஷத்தை உண்டாக்கியது. தன்
துடைய பிரதாபங்களைத் தன்
துடைய சகாக்களுக்குச் சொல்ல
வேண்டும் என்று கால்பந்து மனதில்
நினைத்துக் கொண்டது. அச்சமயத்
தில் பாது பந்தைப் பார்த்து வேகமாக
ஒரு உதைவிட்டான். கால்பந்து
வெகு சந்தோஷமாக உயரக் கிளம்பி
யது. ஆனால், பாவம்! உயரக் கிளம்பி
ய பந்து கீழே வரவில்லை. பக்கத்து
மாடியில் உள்ள கண்ணாடி துண்ணல்

கதலில் போய் ஒரு மோது மோதி
யது. அங்கனவதான்; கண்ணாடி சக்ரு
துருக உடைந்தது. பையங்கள்
வாவரும் பயந்து அவ்விடத்தை
விட்டு ஓடினார்கள்.

உடைந்த கண்ணாடித் துண்டு கால்
பந்தைத் தவறிக் குத்தி விட்டே
"புஸ்" என்று பத்திலிருந்து சப்தம் வந்
தது. காற்றுப் போன கால் பந்து
தோலாகக் கீழே விழுந்தது. அந்
தக் கால் பந்தை ஒருவரும் கவ
னிக்க வில்லை. அன்று இரவு முழுவ
தும் அது தோட்டத்திலேயே கிடந்
தது. மறுநாட் காலை பாதுவின் விட்டு
கால் அவ்விடையே வந்த பொழுது,
"அடடடா! எம் விட்டுக் கால்பந்து
அல்லவா இது?" என்று பணியினால்
களைந்து கிடந்த பந்தை வாயில்
கொளிக் கொண்டு மெதுவாக விளை
யாட்டுச் சாமான்கள் இருக்கும்
அறைக்குக் கொண்டு வந்து தோப்
பென்று கீழே போட்டது.

பாவம், தன் சகாக்களைப் பார்த்த
கால்பந்து அவ மரண மடைந்தது.
அன்று முதல் அது இறுமாப்
புடன் பேசுவதில்லை. தன் சினைதெந்
களைவும் தனக்குச் சமாளம் என்று
பாவித்து நடந்து வந்தது. கால்பந்
தைப் பாது சக்மிவியிடம் கொடுத்துச்
சரி பண்ணி விளையாடினான் என்று
சொல்லவும் வேண்டுமா?

எர்தும்பு
ஒரு பிரச்னை

[illegible]

இந்தியன்

ENTRANCE AND EXIT

LE CHÂTEAU DE CHÂTEAUBRIANT

தமிழக அரசு மருத்துவ கல்விக்கான செலவுகளை குறைக்க முன்வருவது குறித்து தமிழக மருத்துவ கல்விக்கான செலவுகளை குறைக்க முன்வருவது குறித்து தமிழக மருத்துவ கல்விக்கான செலவுகளை குறைக்க முன்வருவது குறித்து

மண்டலம் குழுவைச் சேர்ந்தவர் மலிய
மாத்தான் பெருந்தவர் சேத்துமம் தலிய
கண்டும பிள்ளையம் சாத்திய திலையர்
கண்டும பிள்ளையம் கண்டையம்.

அகிலவர்:

கவிஞர் சேவல் குழுவை விடுக. அது
குடைய பிள்ளையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

மண்டலம் கிளம் மத்தி மத்தி
மண்டலம் கண்டையம் மண்டலம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

கண்டையம். தமது தமது கண்டையம்
கண்டையம் தமது தமது கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

குபிரிவா கண்டையம் கண்டையம்—ம
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

கண்டையம் கண்டையம்—ம
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

பாபு சேவல் கண்டையம்—கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

கண்டையம் கண்டையம்—கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

தமிழ் நாட்டில் குழந்தைகளுக்கான முதல் புத்தகம்

: பாப் பா மலர் :

கேள்வித்து விட்டது:

கேள்வி பாப் பா மலர் கண்டையம், கண்டையம் கண்டையம், கண்டையம் கண்டையம்,
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

கண்டையம் 2-8-0 - (தபாற் சேவல் பிரத்தியேகம்)

★

கவிஞர் தமது கண்டையம் கண்டையம்

: பூந் தோட்டம் :

கேள்விபெயர்ப்பு: த. த. குமாரசன்வாமி

"கண்டையம்" கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்
கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம் கண்டையம்.

கண்டையம் 1-8-0 (தபாற் சேவல் பிரத்தியேகம்)

கண்டையம் கண்டையம், கண்டையம் கண்டையம் :: மதராஸ்

இன்றை குதற

குதறன்:—எங்கள் வீட்டுக்குள் பாவா வில்லை. ஒரு குதறன் எந்திரம் ஒரு வீட்டுக்குள் கொண்டு வரவேண்டும்.

குதறன்:—அப்படியானால் எங்கள் வீட்டுக்கு என் வந்திடு?

குதறன்:—அந்த ஒரு குதறன் இன்றை தான் தான்! —எஸ். ஜி. குதறன்.

அதிக உயரம்

கிழ:—என் ஒரு தடவை இருபது அடி உயரம் வரவில்லை. இதை விடும்படியாக இருக்கவேண்டும்.

கிழ:—ஓ! அப்படியானால் அதை எவ்வளவு பட்டிக்குக் கொடு?

கிழ:—ஒன்று மட்டும்! அப்படியானால் தான் மூன்று படி ஏறி விடுகிறேன்.

—எஸ். ஜி. குதறன்.

தகுந்த மனிதர்!

வக்கீல் (வாதிமையப் பார்த்து):—பிரதிவாதி சொன்ன வாக்கை நான் சொன்னேன்!

வாதி:—அது சொல்பவன் மோசம், கார்! தகுந்த மனிதரை எதிரே சொல்லக் கூடிய வாக்கை வில்லை, கார்!

வக்கீல்:—அப்படியானால் அதை என்ன நீதிபதி உதவிக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்படுகிற வக்கீலுக்குச் சொல்லும்!

—எஸ். ஜி. குதறன்.

பாருக்கு தட்டம்!

உபாத்தியாயர் (மெனக்கையப் பார்த்து):—இந்த சரியான படிக்காவிட்டால் உன் தகுந்தவை என்னவா வந்த பார்த்து விட்டுப் போகச் சொல்லுவேன்!

உபாத்தியாயர்:—உன்னைக்குத்தான் பாருக்கு தட்டம்! அவர் ஒரு தடவை உன்னை வந்த பார்த்தால் பறிக்கிற குதறன் பின் வாங்கி விடுவான்!

—எஸ். ஜி. குதறன்.

பாருக்கு தட்டம்!

உபாத்தியாயர் (மெனக்கையப் பார்த்து):—இந்த சரியான படிக்காவிட்டால் உன் தகுந்தவை என்னவா வந்த பார்த்து விட்டுப் போகச் சொல்லுவேன்!

உபாத்தியாயர்:—உன்னைக்குத்தான் பாருக்கு தட்டம்! அவர் ஒரு தடவை உன்னை வந்த பார்த்தால் பறிக்கிற குதறன் பின் வாங்கி விடுவான்!

—எஸ். ஜி. குதறன்.

தன்னை சாட்சி!

நீதிபதி:—என்னை சாட்சி! நீ என்ன சொல்லுவாய்? என்னை சாட்சி! என்ன சொல்லுவாய்?

சாட்சி:—உன்னை சாட்சி! என்னை சாட்சி! என்ன சொல்லுவாய்?

நீதிபதி:—என்னை சாட்சி! நீ என்ன சொல்லுவாய்? என்னை சாட்சி! என்ன சொல்லுவாய்?

—எஸ். ஜி. குதறன்.

பரம யோக்கியன்!

வக்கீல் (தன் வக்கீலுக்குப் பற்றி வாதிக்கிறபோது):—என் அபிப்பிராயம் எப்படி வேண்டுமென்றால்:—என் வக்கீல் என்னை பரம யோக்கியன்! பரம யோக்கியன்!

வக்கீல்:—என்னை சாட்சி! நீ என்ன சொல்லுவாய்? என்னை சாட்சி! என்ன சொல்லுவாய்?

—எஸ். ஜி. குதறன்.

மரியாதை!

நீதிபதி:—நீருக்கு விட்டால் தான் என்னை? அதற்காக இப்படி குத்தாய், குத்தாய் என்னை மரியாதை இல்லாமல் திட்டுகிறாய்?

நீதிபதி (மிக மரியாதையாக):—மகா காமம் பொருத்திய நீருக்குப் பிடி அகல் என்ன! தான் தான் நீருக்குத் தகுந்த மரியாதை திட்டுகிறாய், தயவு செய்து சர்க்கார்

சாப்பாட்டால் வேண்டிய வேண்டிய சாப்பாட்டு விட்டுச் சர்க்கார் மாரியாவில் குத்தாய் மாதம் வாடகை இல்லாமல் எழுத்தாளர் விருத்த வேண்டியது. அடே! 181!

இவ்வாறு தகுந்ததே கொண்டு போ!

—எஸ். ஜி. குதறன்.

கம்பர் திரும் காட்சி

ஆரண்ய காண்டம்

96. கண்டாரர்கள் ராமனை !

பிரதனும் அயோத்தி மக்களும்
சித்திரகூட பர்வதத்தலிட்டு அயோத்
திக்குத் திரும்பிப் போனபிறகு, பனமுய
படி சாமன் சிறை வசும்மானம் முய
ளும், சித்திரகூட பர்வதத்தில் தனித்த
கிட்டார்கள்.

ஆனாலும் சாமனுக்கு ஒரு யோசனை
வந்தது. "இங்கே இருந்தால் அயோத்தி
ஊங்கள் வந்து கொண்டுதான் இருப்
பார்கள். மிதிவ நடத்தது ஊங்களும்
வந்து மொய்க்க வேண்டியதுதான்
பாடு. சித்திரகூட பர்வதத்தலிருக்கே
வனதலில் வனவசம் என்பது ஒன்று
மில்லை. ஆகையால் தெற்கு கோக்கி
வேரு தாசம் போய்விட வேண்டியது
தான்" என்ற முடிவுக்கு வந்தான்.

சிறை, வசும்மானதுடன் சந்த
னயோமலிகளையும், காடுகளையும், ஆறு
களையும் கடந்து சாமன் போனான்.
பயணம் நடந்து கடைபயணம் தண்ட
காண்வந்ததற்குள் பிரிவென்கெட்டு.

தண்டகாண்வம் எங்கும் மிகப் பூர்வ
மான சிறி பரம்பலதகன் வளக்கும்
ஆசிரமங்களையுடைய காடு. யோசனை
காண்வ தூற்றுக் கண்டகாண் வருஷங்கள்
தவம் செய்து நீண்டு வளர்ந்த தோமத்
தான் பொதித்துள்ளவர்கள் அங்கே
லெர். அ. கருமடல வலகாண் கண்ட
கிட முடியாத. வேறு சிலருக்கு பிரக
சாதனம் காணாமல் தோமம் வன
சாமன் மருங்கவாக இருந்தது. மென
சாதனம் சாதித்துத் தவத் செபித
வர்கள் வேறு. இவர்களைக் குடும்ப
வாழ்க்கை நடத்திய முனிவர்களும்
காணாதவர்கள் இருந்தனர்.

யம்(9)அயம் பயத்தருள்
பாச கிங்கும்,
மூண்டரும் மோனரும்
முனிவ ரும்வாத்
தண்டக வாத்(து)உதற
தவத்த மோகிந்தாம்,
கண்டக இராமக
கன்களும் சித்ததயார்.

[யம்(9) அயம் பயத்தருள் பாசகிங்கு;
மோனே யெத்தருள் எந்த மோகிந்தாம்.
அத்திர தெத்திரவம் தவம் செய்துத
யமகிங்கு; பாசகிங்கு; மனாநது
தோமத்தின்குத் தோமத்தியம்; மூண்ட;
தோமம் முகியாதம்; மோனம்; யம்
வாத், உடம் எந்தாம் வடவுண்டத்த
கெந்த வாததாம் போ இயமத்திருத்த
யமகிங்கு; முனிவம்; மனிவ மாகிநோடு
காத்த தவத்திற் குயிட்டயம்; தண்டக
வாத் உதற தவத்த மோகிந்தாம்
தண்டகாண்வத்த சித்தகம்; கண்டக
ராமம்; சாமம் பரத்தார்க்கம்; கன்களும்
சித்ததயார்; குரே ஆத்தகிங்கிந்தாம்.]

தண்டகாண்வம் கல்ல வாதம் உள்
தது. தவத்தெய்வ எல்லா வாதிலும்
அங்கே உண்டு. ஆனால் அரக்கர்களின்
கொடுமை காணாமல் ஒரு செயலும்
செய்ய முடியாமல் மனசிலே புழுங்கி
கொண்டிருந்தார்கள் சிறிகள். சாமனது
வருகையால் அவர்களுக்குப் புத்துயிர்
உண்டாயது. இதர்தவர் உயிர்த்து
எழுந்தார் என்றதான் செய்வ
வேண்டும் அவர்கள்.

கிளவரு கடுஞ்செந்த(து)
அரக்கர் வாய்,
கிளபேதி(து) இம்மையின்
வெதும்பு கிளவார்:—
அளவரு வாதகத்(து)
அழ(து)அ காலிய
புளவர உயிவரும்
உளவர போகிகென்று.

[கிளவரு கடுஞ்செந்த அரக்கர்;
கிள ஆய்மட்டத்தோடு கோத்தகத்
செத்தும் அரக்கர்கள்; வாய் கோடுமை
செய்ய; ஓர் கிள யேதி இம்மை
யின்; வாய் ஒத்தம் செய் இயக்கம்
வாய்; வெதும்புத்தாம்; மனகென்று
மோய புழுக்குத்தாம்.]

மலைநீர் அடிவாரத்தில் ஒரு வளமான காடு. கோடை காலம்: காலை முதல் மாலை மழையே இல்லை. மரம் செடி செடிகள் எல்லாம் உலர்ந்து போய் விட்டன. பச்சை இலை ஒன்றில்லை. பார்த்தால் எல்லாம் உலர்ந்த விறகு தான் என்று சொல்ல வேண்டும். அந்த வேளை, மலைநீர்மேல் அமோகமாக மழை பெய்தது. பெருவெள்ளம் புறப் பட்டு வறண்டோரான அந்தக் காட்டுக்குள்ளே பிரவேசித்தது. கரம் மண்ணுக்குள் வேரு தரம் இறங்கி விட்டது. தண்ணீர் வந்து விட்டது என்று வேர் எலுக்குத் தெரிந்து விட்டது. கோடி செடி மரங்களுக்கும் தெரிந்து விட்டது. மறுகாட் காலை காடெங்கும் துளிர்ந்த விட்டது.

அவங்களு ளானதே(து)
அமு(து)அ ளானிய

புளங்கல உயிர்வரும்
உணவா போய்வின்றி

உலர்ந்த போல மாநடு செடிகள் துளிர்ந்ததைப் பார்த்தோம். இனி, இன்னொரு காட்சியைப் பார்த்தோம். ஒரு செட்டில் ஒருப்படிப் பதிக் கொண்டது: அது ஈரலா பச்சைமேல் குழித்து கொண்டது. ஒருபடி செட்டில் இருந்தது. வெக்கையும் துளையையும் எந்த நாக்குமில்லை. அடிப்பட்ட பிராணிகள் அங்குமிங்குமாக ஓடுகின்றன. கத்திச் சத்தி வருகின்றன. தப்பு வதற்கு வறியோன்றியில்லை. வென்று ஒரே வெறியில் ஒருப்படிக்குள்ளேயே பாய்ந்த ஓடுகின்றன. ஒரு மாலும் கண்டும் அப்படிப் பார்த்தன. அதனால்

தரப் ஒரு பச்சைமேலும் கன்று வேறு ஒரு பச்சைமேலும் ஓட வேந்தது. செருப்புப் படவத்தைக் கெட்டு எப்படியோ இரண்டும் தப்பித்துக் கொண்டன. கன்றுகளு யிலேயும் அவ மக்து ஈரலாண்டு அங்கும் இங்குமாக ஓடுகிறது. தரையக் காண முடியவில்லை. செடுசெடி உழித்துத் தரத்தில் தரப் வருவதைக் கண்டு கொள்ளுகிறது. அதன் ஆனந்தம் எப்படி விருக்கும்!

தாமன் வருகையால் மூலியர்க ளுடைய ஆனந்தம் அந்தக் கன்றின் ஆனந்தத்தைப் போல இருந்தது.

ஆய்வரும் பெருவளி
அரக்கர் தாமமே

வாய்வா அளமரும்
மறுக்கத் தீயினார்:—

தீயரு வானத்தினிட
விட்டுத் தீர்த்தோர்

தாய்வா தோக்கிய
கன்றின் தன்மைவார்.

விருத்தியாசிக் கொண்டே வருகிறது அரக்கர்களின் சக்தி. அப்போதிப்பட்ட அரக்கர் பெய்வா அகலமாத்தாய் வாய் விட்டுச் சொல்ல வேண்டு விட்டால் அப்படியே எழுந்தி விடுவார்கள் மூலியர்கள். கம்பமும் மூலியர்களுடன் இருந்து அவர்களைப் பயம் கண்டம் எல்லாவற்றையும் தரணும் அனுபவிக்கிறார். தாமன் வந்ததும் கரினாருக்கும் சந்தோஷம் உண்டாகி விடுகிறது. அந்தச் சந்தோஷத்தை மேலேயுள்ள இரண்டு கவினிலும் காம் பார்த்தோமே!

● ● ●

காலகேசுபம் :: புதிய பரிசுத் திட்டம்

பல தேயர்களின் அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்துக் காலகேசுபம் பரிசுத் திட்டத்தைப் பின்வருமாறு மாற்றி யமைத்திருக்கிறது:—

ஒவ்வாண்டு, 5: ஒவ்வொரு "கவி" இதழிலும் கவிதையாகும் தேயர்களின் காலகேசுபத்தில் கவிதைகளும் சிறந்ததாகக் கருதப்படும் காலகேசுபத்துக்கு ஒவ்வாண்டு ரூபாய் ரூபாய் ரூபாய் அளிக்கப்படும்.

ஒரு ரூபாய் பரிசு: மற்றப்படி ஒவ்வொரு "கவி" இதழிலும் காலகேசுபம் பரிசுத் திட்டம், வேறு உட்பக்கங்களிலோ பிரசுரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு காலகேசுபத்துக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாய் சிறந்த பரிசு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

கேதவண்ட புதிய காலகேசுபம் பரிசுத் திட்டம் துவங்கி 1945-ம் ஆண்டு 1ம் "கவி" இதழிலிருந்து அமுதுக்கு வருகிறது.

குமிழுக்கு நோயல் பரிசு

கவாமி சுந்தரனந்த பாரதி

பின்னம் வந்தால் உடனே என் டபடி வாரி கிடைத்த விஷயம் பாரதியார். கவாமி இவ்வாறப்போலும் அவருக்கு விசேஷமான எண்ணங்கள் தோன்றும். அவர் என்னு ட்சம், பத்த வச்சத்திலேதான் கிற்கும்.

ஒருவர் அவர் விசுவாச பாரதியை உபாத்தியாயர் வகுப்பில் புகுத்த, இருத்தர் கொண்டு போனார். செஷன், "வகுப்பிற்குப் போகவேண்டும். செய்யுதைய உடனே சொல்லும்" என்று.

"ஓய் ஓய், உமது வகுப்போ புரியவில்லைய்த் தோற்போ! பெரிய காரியங்கள் நடக்கப் போகின்றன, வரலாற்றும்" என்று இருத்தர் சென்றார் பாரதியார். சித்தியுத் தமது ஆதர மண்டபத்தில் இருவரும் அமர்ந்தனர். செஷன், "குருவே, என்ன செய்தி? சொல்லுமோ?" என்ற பணி வாகக் கேட்டார்! "எம்மிடம் சொல்லிச் செய்யும் வழக்கம் இடையாததா; செய்து விட்டுத்தான் சொல்லோம்" என்று பாரதி யார். பிறகு, மர்மபத் தருத்திச்சொல்லி தலை சிமிட்டி எழுந்தார். முன்னும் வந்து வரலாறு வைத்த ஒரு நாடி நாயினார்.

சென்ற காரியம் யாவினும் செய்தி

என்ற பாட்டைக் கண்டோம் பாரதினார். செஷன் திகைப்பும் விவப்புமாய் உடல் சிமிட்டிக் கின்றார். பாட்டு கின்றது.

பாரதி:—அப்பா! இப்போது தாகத் கெட்டுக்கொண்டே?

செஷன்:—மதுவாயில்.

பாரதி:—உடனே புறப்படு. சமோ, மதுவா?

செஷன்:—எம் போவதற்குத் தாகத் கொண்டிப்பாய்?

பாரதி:—உட அபசுனமோ! மது தமிழ் காட்டுக்குத் தாகத் வந்து எம்மைக் காணாமல் சென்றுதா? உடனே தந்தி கொடு.

செஷன்:—விவசயம் தெரியாதே!

பாரதி:—அட, சீ! 'தாகத், மதுவா' என்னும் தந்தி பறக்கும் ஐயா!

செஷன்:—சரி, என்ன செய்யுதி அறிவிக்க?

பாரதி:—'தமிழ்காட்டுக் கவி யரசன் பாரதி உம்மைக் கண்டு பேச வரு கிருன்' என்று உடனே தந்தி அடியும்.

செஷன்:—அக்கோ போய் என்ன செய் யப் போகிறீர்?

பாரதி:—ஓய் ஓய், எம் தாகுக்கு ஒத்து சொல்லுவோம், சீர் வக்கக் கவி. எம் தமிழ்க் கவி. விட்டோரியா ஹாலில் உட்பம் உட்டுவோம். உமது நோயல் பரிசைச் சம்பளம் கையம். காணும் பாடுவோம், சீரும் பாடும். சம்பளமோர் வார் பாட்டுக்கு அங்காங் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். மது பாட்டை உயம் என்று சம்பளமோர் மெக்க வர்க்கம், உடனே உமது கையால் எம்க்கு நோயல் வெகுமதியைத் தந்த சென்னை வேண்டியது என்போம்.

செஷன்:—அதெப்படி? அவர் வக்காநத் தில் பாரவோர்; சீர் தமிழில் பாடுவீர். வக் காந்தித்திற்குக் கடைத்த நோயல் பரிசு உமது தமிழுக்கு எப்படிக் கடைக்கும்?

பாரதி:—அட அபசுனமோ! சீர்வகை வாக் தமிழுக்கு எம்மைக் வைத்தான்; புத்தியுட்கும் கைக்கவியிலா. நோத்தப் பிற்த வக்காநத்தான் நோயல் பரிசு வக்கக் வேண் டும்; எப்போதுக கைம் வாழ்த்த தமிழ் அந்தப் பரிசுக்கு வாய்க்கிவ்வோ?

கவாமி சுந்தரனந்த பாரதியார்

என்ற பாட்டை விசுவாசமாய் பாடி, யாருகித்த மொழிகளிலேய் என்று ஒரு பித்தகா வாங்கினார்.

செஷன்:—மக்களிடம் வேண்டும். தமிழ் வக்கத்திற்குத் தாழ்த்தலில்லா. ஆனாலும், அவர் உரை மகாவலி. உரைப் புரழ் பெற்றவர்.

பாரதி:—எம் உரைப் புரழ் பெற முடி யாதோ? அட தரித்திர மனிசா! அந்த இறவுக்குத்தான் நோயல் வெகுமதியைத் தாகுரிப்பிற்குத் வெண்ன வேண்டும் என் றிருக்கும்.

இந்த மாதிரியே பேசிக்கொண்டு பாரதி யார் இரவில் எட்டப்பாரம் பண்ணைக்கு வக் தார். அங்கே தொயலில் பாரதியாராட்க் திரொடதி எட்டம் பார்த்த எண்பர் வாயேந் தார். பாரதியார், "எண்பா! மது பாஞ்சாலி கையம் பா?" என்று பாஞ்சாலி சபதத்தைப் பொழிந்த ஆடித் தீர்த்தார். பிறகு என்னுக் காப்பிட்டித் தலைவைச் சாய்த்தார். மது காட் காலையிலேதான் எழுந்தார். நோயல் வெகுமதி விஷயம் மறந்தே போயிற்றது.

“அட கழுதை, நீயா!”

— நாடோடி —

சென்னையிலுள்ள பெரு காலிய ஸ்கூல் ஒருவர் திடீரென்று இரண்டு காலிக்கு முன்பு வந்தேண்டு போயித்தான் கொண்டு விட்டார். கோபித்தான் கொண்டு த போதாது என்ற கண்ணுருவாதினி பர்த்து கும் ஆரம்பித்தவிட்டார். கண்ணாப் பார்த்த போதெல்லாம் அவர் ஆடு திருடின கண்ணாப்போல் விழிக்க ஆரம்பித்தார். அதிலிருந்து கண்ணா ஒரு திருடனைப் பார்ப்பது போல் பர்த்தை தொடங்கி விருக்கிருர் என்ற தெரிந்து கொண்டேன். இந்தக் காலத்தில் திருடர்களைவிட, திருட்டுக் கொடுத்தவர்களுடையே ஆடு திருடின கண்ணாப்போல் விழிக்கிறார்கள்?

ஆனால் கண்ணா யோசித்துப் பார்த்தும், அவர் சொந்தமான கண் கண்ண திருடினேன் என்றே எனக்குப் புலப்படவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த அவர் சாமான் ஒன்றையும் கண்ணாப்பாட்டுக்குக் கூடத் திருடினதாக ஜாபசெய்து. ஆகவே கிஷியம் தெரிவாயின் திணைத்துக் கொண்டிருக்கையில் எங்கள் இருவருக்கும் பொது ஸ்கூலான ஒருவர் விஷயத்தை விசர்க்கினார்.

சுதிபதிகன் வாழ்க்கை உடத்துவது எப்படி கண்ணாவுக்குப் பற்றிக் கண்ணா, பிள்ளை வேண்டி எத்தனையோ புத்தகங்கள் எழுதப் படுகின்றன அல்லவா? அவற்றில் கண்ணா ஒரு புத்தகம் வாங்கி வைத்திருந்தார். அதை கண் இரவுக் காங்கிப் படித்த விட்டுத் திருப்பிக் கொடுத்த விட்டேன். அப்படித் திருப்பிக் கொடுத்த அந்தப் புத்தகத்தின் ஓலில், கண்ணா ஒரு கவாசியம் என்ற எழுதிருந்த சில பக்கங்களைக் காண வில்லையாம். அதனால்தான் கண்ணா கண்ணா அப்படி ஆடு திருடின கண்ணாப்போல் விழித்த, விழித்துப் பார்த்தாராம்!

கண் புத்தகத்தின் சில ஓல்களைக் கிழித்துக் கொண்டு விட்டதாக கண் கண்ணா கண் மீது குற்றம் சாட்டியதைப் பற்றிக்குட கண் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் அந்தப் புத்தகத்தின், அதையும் அவர் கவாசியம் என்ற எழுதின ஒரு பகுதியைக் கிழித்துக் கொண்டு விட்டேன் என்ற அவர் கண்மீது

குற்றம் சாட்டியதைதான் கண்ணா பெரு வகுத்தமாக இருந்ததால், வெட்கமாகவும் இருந்தது.

இந்த பக்கத்தை எப்படியாவது காணவேண்டுமென்று பிடிப்பது என்ற கண்ணாவுக்கு உடைத்துக் கொண்டேன். மண்ணை உடை பட்டதனால் மிச்சமேயொழிய, மர்மம் தவறவில்லை.

இப்படி இருக்கையில் திடீரென்று இன்னொரு ஆபத்தான வேர்த்தது.

சீர்தவரையான காலம் ஒன்று வந்ததுக் கொண்டிருந்தேன். அதில் கதாசிரியர் அனைத்து திருடர்களை விட்டிட்டு வடித்தாக்கிட்டுப் புத்தக மாணியுடன் திரும்பி வரும் விட்டம்.

ஒரு பத்தப் பக்கங்கள் கதாசிரியர் தான் திருடர்களை விட்டிட்டு வடித்த காமர்த்தியத்தைப் பற்றிக் கதாசிரியரிடம் சொல்லிப் பெருமையாகத்தான் கொண்டிருந்தான். ஒரு பக்கத்தின் கடைசி வரியில் கதாசிரியர், “உங்கள் காமர்த்தியமே காமர்த்தியம்” என்ற கதாசிரியரைப் புத்தகிடுகன்.

ஆனால் அடுத்த பக்கத்தின் முதல் வரியில் “உங்கள் காமர்த்தியமே காமர்த்தியம்” என்ற திருடர் திணைவரின் மனைவி தன் புருஷனைப் புத்தகிடு கொண்டிருக்கிறான். கண்ணா கிஷியம் புரியவில்லை என்ற மேலே படித்தான் கதாசிரியர் திருடர்களைக் கிஷியம் கிஷியகொண்டு விட்டான் என்ற தெரிவித்தது.

முதல் பக்கக் கடைசி வரியில் தன் மனைவியோடு பேசிக்கொண்டிருந்த கதாசிரியர் அடுத்த பக்கத்தா முதல் வரியில் எப்படித் திருடர்களைக் அகப்பட்டுக் கொண்டான் என்ற கண் திணைத்துப் பக்க கண்ணா கிஷியமாய் பார்த்தேன். பார்த்தால் 101 வது பக்கத்திலிருந்து 110 பக்கம் வரை புத்தகத்தின் கவாசியம், ஓலில் காரோ கவாசியம் பத்தப் பக்கங்களைக் கிழித்துக் கொண்டுபோய் இருக்கிறார்கள்!

சுதிபதிகன் பற்றிய புத்தகத்தின் ‘கவாசியமான’ பகுதியைத் திருடித் கொண்டு

பீண்டு மார்ஷல் மாக் ஆர்தர்

பீயிங்ஸன் தனது ஐப்பாசிய தடவென்ற தாக்கீததும் அங்கிருந்த அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் அதைவிட்டு வெளியேற நேரித்த தடவா? அப்போதுதான் அத்துருப்புக்கள் நேரித்த ஒரே ஒரு மணிக்கு மட்டும். "நான் இவ்வ இத்தகைய விடிலுக்குச் செல்லுகிறேன். ஆனால் சீக்கிரம் கட்டாயம் திரும்பி வருவேன். அத்துடன் திருமேன்" என்று எவரும் உத்திரவு கடைசியில் அதர் எய்தக்கூடாத தகவலேற்றியே விட்டார். அம்மாதிரி தாம் சென்ற வாகனக்க கார்பாற்றிய தா புருஷன்தான் பீயிங்ஸன் கோழிப்பிளவா பீண்டு மார்ஷல் மாக் ஆர்தர்.

பீயிங்ஸன் தனது விட்டு வெளியேறியதும் பீயிங் மார்ஷல் மாக் ஆர்தர் ஆந்திரோனியாவின் தம் காரிவாச பத்தக அமைத்துக் கொண்டார். இவர் காரிவாசபத்த கெயே 35 வந்த திருமேன் இருந்தார்கள். இருதரம் இவர் பன்ன பன்னிக் கொண்டிருந்தார் என்று யாரும் யாருக்கும் தெரியாது! அத்தனை காரிவாசப் பத்த கெயே 35 பற்பாடுகளை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்!

இவ்வ பர்பிக் வந்த அங்கத்தின் நேர தாடினா தனை நிரிந்து தீர்ப்பத்தும் வெற்றிக்குமேல் வெற்றி அடைந்து கொண்டிருப்பதற்கும், ஆக்டிரோனியா பத்த கெயே 35 பற்பாடுகளை இருப்பதற்கும் மாக் ஆர்தர்தான் காரணம். அமெரிக்கத் தோற்றமே இவரும் போட்டி போட்டு போவதாகக் சொதுர் தாம் இவர் பெயர் அடி பட்டது தோற்றத்துக்கு தீவிரித்தகாரம்.

[மாரிக்க 186 இறங்கி தம் கான் குகைகட்டு மடக்கதப் போட்டு. "தோற்றம் தவறாதவிட குகைகட்டுக்குத்தான் இவ்வகை தோடு ஒன்றும் தோற்றமே" என்று எழுதி விடுத்தோம். உடனே, "நீ! துண்டு போட்டது போல், குகைகட்டுக்குத் தோடு வந்து விட்டது! இவ்விற தோல் கட்டுக்கு தாம் தவறப் போய் உத்திக், மாக் ஆர்தர்தான் போட்ட திருக்க பரிசுரம் தோற்றம் இருக்கவேண்டுகிறேன். அநாவது ஐப்பாசிய வந்ததம் வெற்றிதரம் முடியும் காரியம் தவறாது மாக் ஆர்தருக்கு ஒன்றும் தோற்றம் இருக்கவேண்டுகிறேன் பிராந்திக்கிறேன்.]

★ ★ ★

இதுவே கடைசித் தடவை

பீயிங்ஸன் புதுக் என்பவர் ஒரு பிரபல அமெரிக்கப் பாதிபிரார். ஒரு முறை அவர் கடுமையான போல்வாசப்பட்டு, கோஞ்சல் கொஞ்சமாகக் துண்டாகி வந்தார். உடல் நிலைமை காரணமாக அவரையப் பார்க்க எவரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால், சீக்கர்ஸால் என்ற பெயர் பெற்ற கால்திக் அவரையப் பார்க்க விஜயியப் போது, பாதிபிரார் சீக்கர்ஸாலாக ஒப்புக் கொண்டார். இ

இதுவரும் வெளியேறப் போகிக் கொண்டிருந்தார்கள். சீக்கர்ஸால் கடைசியில் பாதிபிராரையப் பார்க்க, "எத்தனைபோ போர் உங்களைப் பார்க்க வந்தார்கள். சீக்கர்ஸால் யாவரும் பார்க்க மறுத்தவிட்டார்கள். நான் தங்களைப் பார்க்க விஜயியதும் உபயோக ஒப்புக் கொண்டேன் சீக்கர், காரணம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

"காரணமா? வேறு ஒன்றும் இல்லை. நண்பர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் மறு உடைத்தியில் பார்க்க முடியும் என்று என்னைத் தம் பிணை இருக்கிறது. ஆனால் கால்திகாலிய உம்மை கான் பாப்பபுது துறியே கடைசித் தடவைபாய் இருக்கலாம்!" என்று பாதிபிரார்.

உதனாகத்தான் அளிக்கிறது!
கனியைப் போக்குகிறது!

வினோயியா உபயோகித்த கனியைச் செய்தால் குளிரச்சி உண்டாகும் போது கீம்கள் ஏன் வெப்பத்தினால் கெடப்பட வேண்டும். இந்த சோப்பின் வெண்ணிரம் வாய்க்கத் துரை உங்களை உத்தமமாக்கும் பொழுது ஏன் விபரிகையுடன் இருக்கவேண்டும். வினோயியா சோப்பின் வாகனம் உறு உறுப்பையும், உதனாகத்தையும் உண்டுபண்ணி, மனதிற்கு உதனாகத்தையும் அளிக்கிறது.

வினோயியா
ஓயிட் ஸோப்பு

சென்னை 19

Quaker Co. Limited, London, E.C. 4

தமிழ் நாடு ஏதென்றோன் !
தோராம ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
மெலக் கோட்டை வீதி : மதுரை

2த்தாவாருள்ள ஆபரணங்களுக்கும் கவரங்களுக்கும்
அசல் பெயர்லி

P.A.ராஜ் செட்டியார் & பீரதர்

கடை வீதி, "ஸ்வரண மாவிகை" கோயமுத்தூர்.

தந்தி "ராஜா"..... துபால் பெட்டி . 139.பேன். 218.A

நல்ல உயர்ந்த பண்டங்களையே விரும்புவோருக்கு

ஊக்குக் கட்டாவிடினும் அம்பில் எவ்வோரும் மென்மை
வான பண்டங்களையே விரும்புகிறோம். சிகரெட்டில்
செந்த அளவிலான உயர்வாதித்தால்தான் அது
விரும்பிப் பலராலும் செந்ததென்று சொல்லப்படும்.
டிலக்ஸ் டெனார் சிகரெட் உயர்ந்த சுகந்தநீர் சேர்த்தது.
பலரும் வாங்கி ஆனந்தமாக அனுபவிக்கலாம். உத்தர
வாதமுள்ள 100% வர்ஜினியா அளவிலானவையேதான்
டிலக்ஸ் டெனார் சிகரெட்டுகள் செய்யப்படுகின்றன.

Tenor

டி லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்டு
ஜேம்ஸ் கார்டன் லிட், லண்டன்

*Is truly a
de Luxe Cigarette*

JAMES CARLTON LTD, LONDON.

லைப்பாய்

பழக்கத்தையும் அவன் அறிந்திருக்கிறான்

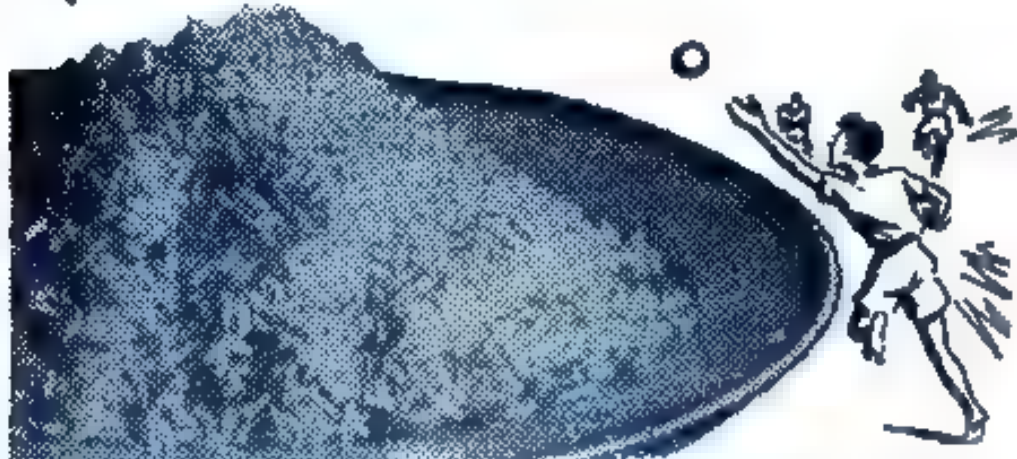
அவன் கூடலுக்குப் போகிறான். அங்கிருந்து என்ன கொண்டு வருவான்! புதிய அரிசி, புதிய மூலிகைகள்—சென்னை நோத்து வியாதிக்கு மிகுந்த கவனம்! அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்த எல்லாப் பாதுகாப்பு மருந்துகளும் தாயார் தன் மகனை அனுப்புகிறான். ஆரோக்கியமூலக சிறுவனையும் கேட்கக் கூடிய அருக்கு அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்ற லைப்பாய் சோப்பைப் திரை உபயோகிப்பதே அவற்றின் முக்கியமானது.

லைப்பாய் ஒரு தன்மை கொண்டது. சிவந்தது.

அது ஒரு தன்மை பழக்கம்.

சிறுங்குக்கு கொடுக்கும் ஒவ்வொரு பதார்த்தங்களைப்
அதிக ஊக்கமளிக்கக்கூடியவைகளாகச் செய்யுங்கள்!

தஞ்சாவூர் திருவிழா அமைச்சர் பதவி
தக்கம் வாங்கியதைக் கூடியவரால்
வசதிகளைத் தருவதற்கு உடனடி
அமைச்சர் (அமைச்சர் தலைவர்) அவர்
வருவதற்கு தாமதமாக
தாமதமாக, 1964 இல் அவர் தலை
வருவதற்கு தாமதமாக தாமதமாக
தாமதமாக, 1964 இல் அவர் தலை
வருவதற்கு தாமதமாக தாமதமாக
Dept. B-11 P.O. Box No. 301 Bombay
தஞ்சாவூர் திருவிழா அமைச்சர்
தஞ்சாவூர் திருவிழா அமைச்சர்

விதுவர்க்குமுதல் உபபாடு தயாரிக்குமுன் அதிக
சக்திமையானிக்கக்கூடிய உணவு நேரண செயல்பா
பத ஆரம்பத்தில் ஊதாத்துக்கொள்ளுங்கள். உண
வுகள் பதத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய அளவில்
வித்தியாசப்பட்டுப்பதால், விதுவர்கள் அங்கப்
பேரது சரப்பிட்டாதும், அவர்களுக்கு, போதிய
அளவிற்கு வேண்டிய ஊக்கம் கிடைப்பதில்லை,
தங்கொரு விதமான உணாவையும் அதிக ஊக்க
மளிக்கக்கூடியவைகளாகச் செய்யலாம் — ஊட்ட
மீன் நிகரத்தடாட்டானிலும் சமையல் செய்யுள்
கள். குடுமப்பிரப்பாடு டாட்டானிலும் சமையல்
செய்தால் சக்தி குறைவிற்கு பயமே கிடைப்பது
— ஏனென்றால் இந்த உயர்த்த சமையல் பதார்த
த்தில் இயற்கையின் பதத்தைக்கொடுக்கக்
கூடிய மூக்கிய ஆகார சத்துக்களிருக்கின்றன.
உணாவைச் சரப்பிடுவதற்கு டாட்டா தனி கு
வையக்கொடுக்கிறது — மேலும் அது தவறப்
பொருள்வதால்.

மேலும் தகவல்

மூலம் ஊக்கமளிக்கிறது.

1944-ம் வருஷத்தின் உன்னத சமூகப் படம்

தாசீஸ்தார்

3-வது வாரம்

நிராச - கோபாலகிருஷ்ண
பலகோஸ் - ஜுமாயூன்

2-வது வாரம்

கன்னிக்கோட்டை
கரணேஷன்

காங்கடம் பிரபாகர்

சிகந்திராபாத்	...	ராஜேஸ்வரி	29௨	முதல்
திருச்சி	...	கெயிட்டி	30௨	முதல்
கும்பகோணம்	...	விஜயலக்ஷ்மி	30௨	முதல்
ஆலந்தூர்	...	வித்தேஸ்வரி	30௨	முதல்
மதுரை	...	கோபாலகிருஷ்ண	6-4-45	முதல்
ஆலப்புழை	...	கிருஷ்ண	12-4-45	முதல்

நாஸு
... ரிலீஸ் ...

ஒவ்வொருவருக்கும் உகந்த ஒரு

Goodrej

சாவி மரக்க

கோத்ரெஜ்

ஸ் நா ந சோப்

எல்லோரும் கோத்ரெஜ் ஸ் நா ந சோப் புகை மிளகாயைப் புகைப்பதற்கு காரணம் அவை பல் வேறு சுவைகளில் கெடப்பதற்காக. இயற்கையின் சிவகாசிப் பொருட்களான, எண்ணெய் அளிக்கும் தூய, தாவர எண்ணெய்கள் மிகுந்தும், மூலிகைகளின் மிகுந்தும் மாத்திரமே செய்யப்பட்ட இந்த சிறந்த ஸ் நா ந சோப்புகள், நீண்ட காலமாக, எம் நாட்டின் பரம்பரை கோத்துகளான மேலி அழகையும், தூய்மையையும் பாதுகாத்து வர உதவியிருக்கின்றன. தாவர எண்ணெய்கள் மிகுந்த மாத்திரம் சோப் செய்யும் முறையில் எங்கள் தாசன் வழிகாட்டிகள்; மேலும், சிறந்த ஸ் நா ந சோப்புகள் மிகுக்க கொழுப்பிலிருந்தும் வராத, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தாவர எண்ணெய்கள்

மிகுந்த மாத்திரம் தான் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் முதலில் உணர்ந்தவர்கள். இந்திய மூலிகைகள் கொண்டு, இந்தியர்கள் சிவகாசிக்கும் தொழிற் சாலைகளில், இந்திய தொழிலாளர்களால் செய்யப்பட்ட இந்த உதேசி சோப்புகள், எம் நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் புகழடைந்திருப்பதும், வெளி நாட்டு சோப்புகளைவிட ருணத்திலும், ஆராயத்திலும் சிறந்திருப்பதும், எம்மைக் கௌரவ மளிக்கிறது. எங்கும், எப்பொழுதும் செய்யப்பட்டுள்ள ஸ் நா ந சோப்புகளின் சர்க்கரைத்தயானை இந்த சோப்புகளின் மீண்டும், உங்களுக்கு உகந்ததை தேர்ந்தெடுத்து, உண்மை இந்திய வரம்போல் மேலியை தூய்மைவாகவும் பரிமாற மாகவும் உவந்திருங்கள்.

ப. 1

ப. 2

'சுத்தி'

டெய்லி மரத் பாரெஸி

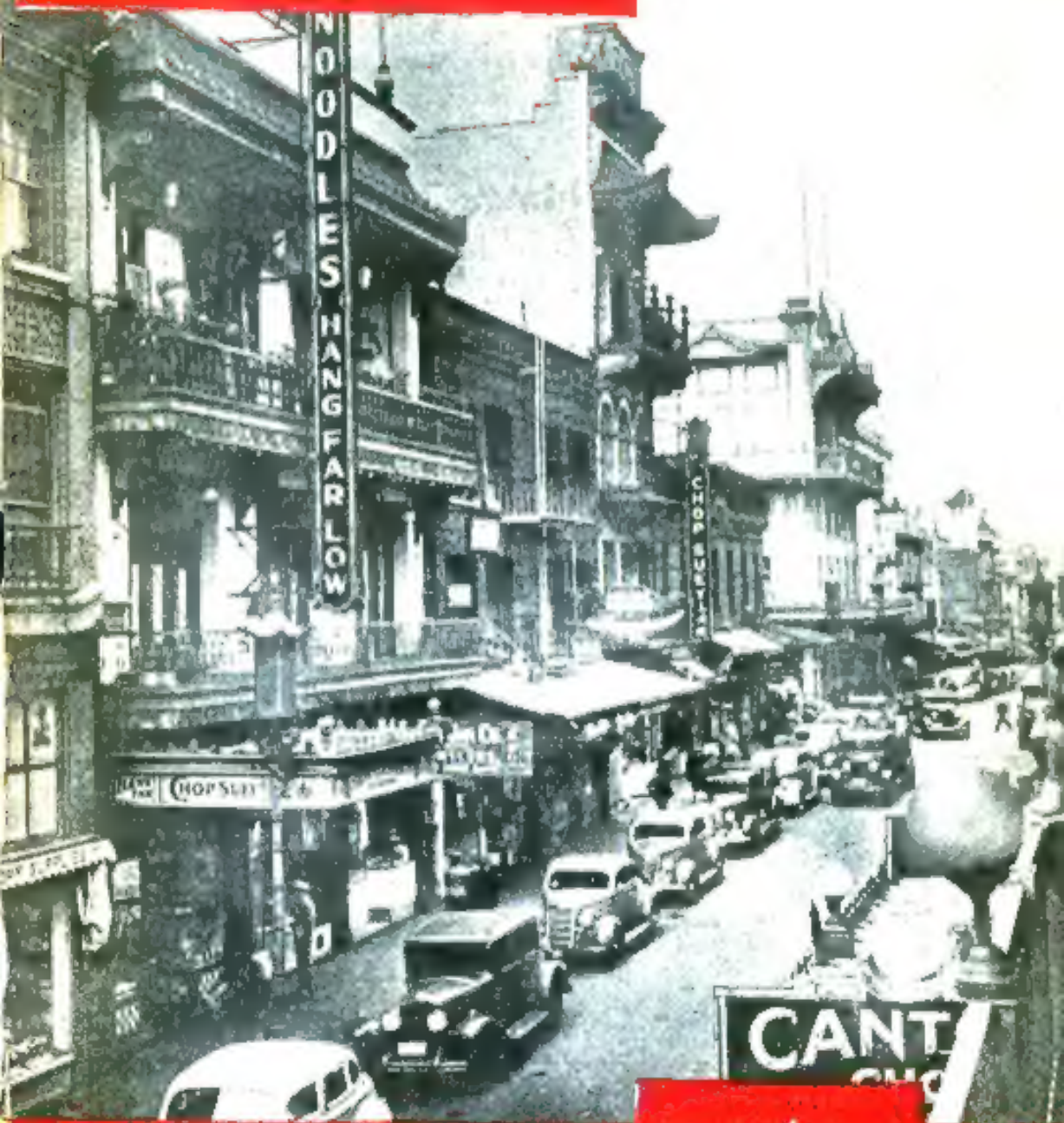
ஸாண்டல் சிம்லா கல்

கேரளம் ரவுண்டம் ஸ் நா ந

கோத்ரெஜ் சோப்ஸ், லிட். — மதராசு (1916, பிரிட்ஜெ); கோயமுத்தூர் (3, தாமஸ் தெரு)

கல்கி

KALKI ஏப்ரல் 1, 1945 4 அணு

தேசிய திருமணம்

தலை

சாறு

கொழும்பு "கார்தி கழகம்" கொள்கை இணைக் காரியநரிசெய்தும், அங்கு இங்குக் தமிழ்க் காக்ஷிதல் கமிட்டி, காரியக் கமிட்டி அங்கத்தவருமான பூ. எஸ். ஆர். ஆக்கும் சாமனாதுபுரம் ஜியம், திருப்பத்தர் திரு. கு. சாமாணுஜம் சாபுடி அவர்களின் புதல்வி, தேவ. தகாவுக் குப் சென்ற 4-2-45-ல் கருகப்பிலான்பட்டியில் மணமாகல் இல்லத்தில் திருமணம் பெரு சிறப்புடன் நடத்தேறியது. திருமணத்தின் போது பல பாகங்களிலிருந்து காக்ஷிதல் வாசிகளும், கண்பர்களும், பத்தர்களும் விஜயஞ் செய்திருந்தனர். இங்குக்கையிலிருந்து ஆகத் தந்திகளும், கடிதங்களும் கத்தயன்ணமாக இருந்தன. அன்ற காலம் 10-மணிக்கு திருமணப் பாராட்டுக் கூட்டம் கடைபெற்றது. கலியயர்கள்க்கு அன்னநாணம், ஆடை தானம் அளிக்கப்பட்டது. கிராமத் திரத்தினே இத்தகைய முறையின் தேயே திருமணம் கக்குமே நடத்ததினும்.

கோடை காலத்திற்குத் தகுந்த

...

தளிர்த்த பானங்கள்

கும்பகோணம்

டி.எஸ்.ஆர்.

கம்பெனியின்

குங்குமப்பூ, நன்னூரி, ரோஸ்

ஆரஞ்சு முதலிய சர்பத்துகள்

மதராஸ் ஸ்டி. ஏ. ஜென்டுகன் :
புஷ்பணனம் ஸ்டோர்ஸ்,
திருவல்லிக்கேணி.

ஸ்டாக்கிண்டு :
B. பாஸபட்டாயி,
கைசியாள் தெரு, கோயமுத்தூர்

அருணா மீல்ஸ்

உயர்ந்த ஆளடகருக்கு
"அருணா" உண்டா அந்தரீ

ஆரோக்கியமான பானம். தேக
வலிமையையும். தரக்கூடியது!

தேக, ஆரோக்கியத்திற்கு
இத்தினங்களில், அதிகம்
கேம்பல், பர்ல், பார்லி, நீர்,
பருகுங்கள்.

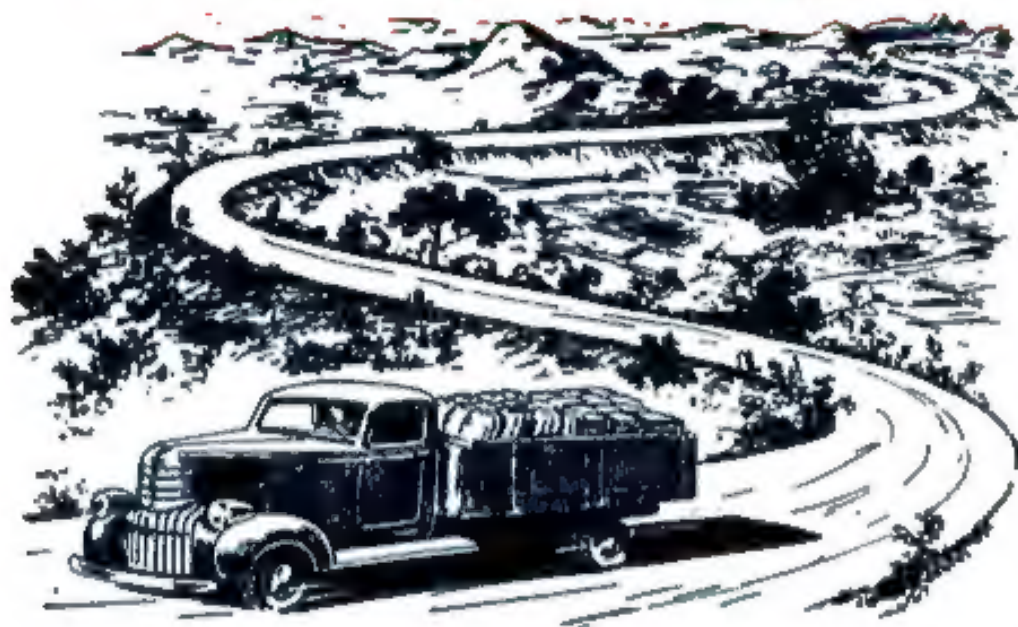
உத்தியோகத்திற்கு உபயோகம்.
1. 2. பருகும் புல்லில் கிடைக்கும்.

கேம்பல் பர்ல்
பார்லி

கேம்பல் பர்ல், கார்ப்பிரேஷன், கிரோஸ் பாக், நியூ டிஸ்ட்ரி.

உங்களுடைய சாமான்களை வெளியூர்களுக்கு அனுப்ப

இனி கவலை வேண்டியதின்கை

உங்கள் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி எவ்வளவு இருத்தாலும் அவைகளை திருப்திகரமாயும், சிக்கனச் செலவிலும், உங்களுக்கு ஒருவித சிரமமில்லாமலும், குறித்த காலத்திலும், அதேகமாய் நேரே உங்கள் வீடோ அல்லது இடங்குகளிலேயே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்படியான வசதிகளை நாங்கள் செய்கிறோம்.

விவரங்களுக்கு எழுதவும்:

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

மவுண்டு ரோடு

(போன் : 8536)

மதராஸ்